

Nuorisoseurat

Nuorisoseurat

3/2022

Syksy toi mukanaan arjen kiireet

Monissa nuorisoseuroissa päästiin vihdoinkin viettämään suhteellisen normaalia kesää kahden poikkeusvuoden jälkeen. Kesäteatterit vetivät taas katsomoita täyteen, ja muitakin tapahtumia päästiin tekemään ihmisten iloksi. Myös harrastusryhmät ovat päässeet aloittamaan syyskautensa ilman erityisiä järjestelyitä, ja pikkuhiljaa ihmiset ovat löytäneet rakkaiden harrastustensa pariin.

Tämä vuosi on ollut edellisvuoden tapaan täynnä epävarmuutta, mutta hieman erilaisista syistä johtuen. Venäjän hyökkäyssota Ukrainaan on saanut koko Euroopan sekaisin, mikä näkyy meillä kasvavina energiakuluina ja epävarmuuden aikoina. Tämä vaatii meiltä yhteisiä ponnistuksia ja napakkaa edunvalvontaa, jotta toimintaedellytyksemme voidaan turvata. Tilanne vaatii myös resilienssiä.

Tässä verkkolehdestä pääsemme tutustumaan jälleen moniin kiinnostaviin asioihin, ennen kaikkea lukemaan, miten vaikuttavaa nuorisoseuroissa tapahtuva harrastustoiminta on. **Niko Torvinen** avaa jutussaan teatteriharrastamisen vaikutuksia, sillä hän teki ylempään amk-tutkintoonsa liittyvän opinnäytetyön kyseisestä aiheesta. Kulttuurin harrastamisen vaikutuksia on myös selvitetty Kansalaisfoorumin kokoamassa järjestöporukassa, ja selvityksen tulokset julkaistiin 22.9. Myös niistä voit lukea lisää tästä lehdestä.

Strategiamme yksi kärkihankkeista, Nuoret Nuorisoseuravaikuttajat, kokosi nuoria yhteen eri puolilta Suomea elokuun lopussa. Huikean viikonlopun kattauksesta voit lukea lisää tästä lehdestä.

Puheenjohtajamme **Ragni Reichardt**in kaudet ovat tulossa päätökseen, ja hän luovuttaa puheenjohtajan nuijan uudelle puheenjohtajalle marraskuun lopussa. Tämän lehden kolumni on siis hänen viimeisensä puheenjohtajana. Ragni summaa siinä vuosiaan puheenjohtajana.

Lehdestä voi luonnollisesti lukea myös eri nuorisoseurojen kuulumisia, mm. Ohkolan vaelluksesta sekä Valkolan pizzalauantaista. Olemme koonneet myös kuulumisia eri harrastusaloilta ja eri tapahtumista. Luvassa on siis varsin tuhti lukupaketti, nuorisoseuraristikkoa unohtamatta!

Toivotan sinulle oikein mukavaa syksyä ja valoa vuoden pimeimpään aikaan laskeutuessa.

Annina Laaksonen
Pääsihteeri, Suomen Nuorisoseurat

Tässä lehdessä

Syksy toi mukanaan arjen kiireet	2
Taide ja kulttuuri auttavat nuoria jäsentämään omaa identiteettiään	4
Tuore selvitys: Kulttuurin harrastamisella on merkittäviä hyvinvointivaikutuksia	5
Henkilövaihdoksia Nuorisoseuroissa	6
Yhdistyslain muutos mahdollistaa etäkokoukset myös jatkossa	7
Kuuden vuoden etuoikeutettu arki	8
Sihteerin osaamismerkki vahvistaa ammattitaitoa työelämässä	9
Teatteritoiminta tukee nuorten vuorovaikutus- ja tunnetaitojen kehittymistä	10
Nuoret Vaikuttajat kokoontuivat Helsingissä	11
”Onni on olla osa tällaista yhteisöä” – tätä et vielä tiennyt mestarikansantanssija Petri Hopusta	13
Pienestä suuriin suorituksiin voi ponnistaa niin ihminen kuin nuorisoseurakin	14
Vastuullisuus ja yhdenvertaisuus tapahtumassa – näin sen teet!	16
Harrastusviikko kertoi harrastajien, vapaaehtoisten ja ohjaajien tarinat	17
Onnellisten lasten saari	20
Huikat yli tuhat kouluikäistä osallistui kesän Luova lava -leireille	21
Luova lava -leiri toi iloa ja uusia kokemuksia	22
”Noitatunturin kurussa oli vielä kesäkuussa lunta” – Ohkolan Nuorisoseuran vaellus	23
Dynamo sytyttää valon	25
Mikä ihmeen Nuori Kulttuuri Talks?	27
Hermannit ja Hermanskat virkistyspäivillä Loviisassa	28
Valkolan Nuorisoseuralla on pizzaper.. eikun pizzalauantai	29
Vuorovaikutustaitoja ja toivon siemeniä koulutuksista	30
Suomen Harrastajateatteriliitto tiedottaa 3/2022	31
Nuorisoseura-aatteen voimahahmo, ministeri Jaakko Numminen on kuollut	32
Ristikko 3/2022	33

Tekijät

Päätoimittaja

Annina Laaksonen

Toimitussihteeri

Pia Matilainen

Toimituskunta

Hannu Ala-Sankola

Elina Kaakinen

Jaana Kari

Riina Kylmälahti

Ville Laitinen

Henna Liiri-Turunen

Pasi Saarinen

Ulkoasu

Joni Sivonen

Kannen kuva

Aki Tulikari

Nuorisoseurat

**Yhteisöjen tulevaisuutta
rakentamassa.**

Taide ja kulttuuri auttavat nuoria jäsentämään omaa identiteettiään

Sosiaalialan ammattilaisena hyödynnän työssäni nuorten parissa erilaisia taide- ja kulttuuripohjaisia toimintatapoja. Kouluvalmentajan työni Tampereen kaupungilla on yhteisöllistä, ennaltaehkäisevää kasvatusystävyyttä yläkoululaisten parissa. Tutkimus- ja kehittämistyöni on osoittanut, että nuoret hyötyvät sosiaalialan ja kulttuurialan toimijoiden moniammatillisesta yhteistyöstä. Kokemukseni mielenterveys- ja päihdetyöstä sosiaalisen kuntoutuksen ja yhteisöllisen työn näkökulmasta yhdistettynä lasten ja nuorten koulutusta tukeviin kansainvälisiin kehitysyhteistyöprojekteihin Aasiassa ja Etelä-Amerikassa on luonut pohjan tämänhetkiselle työlleni.

Nyky-yhteiskunnassamme nuorten kokemat haasteet aiheuttavat huolta, ja mediassa pohditaan, miten nuorten hyvinvointia voitaisiin tukea. Työssäni näen, miten luoviin harrastuksiin osallistuvien nuorten kulttuurihyvinvointi välittyy heidän olemuksestaan. Ujoista ja hiljaisista oppilaista on kuoriutunut teatteriharrastuksen myötä koulun käytävillä tanssivia ja laulavia nuoria, ja oppilaat, jotka eivät pysty rauhoittumaan oppituntityöskentelyyn, keskittyvät musiikin tekemiseen täysin oma-toimisesti. Pidänkin tärkeänä sitä, että jokaiselle nuorelle löytyisi paikka toteuttaa itseään omista mielenkiinnon kohteistaan käsin.

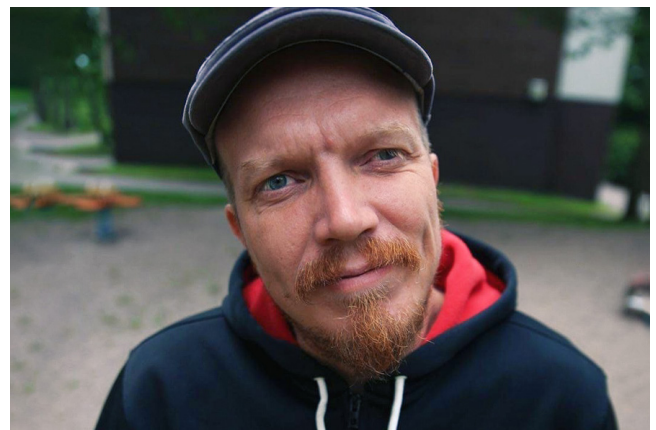
Taiteen ja kulttuurin keinoin nuoret saavat ilmaista itseään, kokeilla erilaisia rooleja ja käsitellä tunteitaan, mikä auttaa heitä jäsentämään omaa identiteettiään. Tämä on näkynyt selkeästi freestyle-räppiin pohjautuvassa rap-työpajassa, jota ohjaan yläkoululaisille Aren eli Pyry Jaalan kanssa. Improvisaatiolähtöinen työpaja sisältää muun muassa biisien kirjoittamista ja tuotantoon perehtymistä. Ryhmä tuotti tekemästään kappaleesta myös musiikkivideon Tampereen elokuvakeskuksen Kalle Raitilan kanssa. Musiikkivideon ensi-ilta Tampereen elokuvajuhlilla keväällä 2022 oli tärkeä onnistumisen kokemus ja osoitti nuorille, että he kykenevät yhdessä johdonmukaiseen, luovaan projektityöskentelyyn. Kun toiminta on lähtöisin nuorista itsestään, myös sitoutuminen siihen on omaa luokkaansa. Tulevaisuudessa tavoitteena on järjestää Tampereella laajemminkin hiphop-opetusta osana oppivelvollisuus uudistusta, ja olen koonnut asiantuntijaryhmän suunnittelemaan tätä kokonaisuutta.

Tulevaisuudentutkimuksen professori **Markku Wilenius** tutkii tällä vuosisadalla tarvittavia avaintaitoja. Hä-

nen mukaansa nyt ja tulevaisuudessa tarvitaan muun muassa luovuustaitoja, jotka auttavat uusien näkökulmien löytämisessä ja ongelmanratkaisussa sekä empatiataitoja, jotka mahdollistavat muiden ymmärtämisen ja todellisen kohtaamisen ihmisten välillä. Lisäksi Wilenius kuvaa tarvetta tietoisien ajattelemisen taidoille. Niiden myötä ihminen pystyy informaatiotulvassa säilyttämään oman ajattelun selkeänä ja toimimaan sen mukaisesti. Taiteisiin osallistuminen vahvistaa tutkitusti juuri näitä taitoja.

Kulttuurihyvinvointivaikutusten merkitys on herätty huomaamaan myös kansallisella tasolla. Opetus- ja kulttuuriministeriö, sosiaali- ja terveysministeriö sekä Terveystieteiden ja hyvinvoinnin laitos pyrkivät edistämään taide- ja kulttuuritoiminnan tutkimusta, rahoitusta ja toteutusta. Monet toimijat, kuten kulttuurialan ja mielen-terveysalan toimijoiden perustama Kulttuurihyvinvointipooli, tarjoavat asiantuntijapalveluita ja tutkittua tietoa aihepiiristä. Tätä tietoa tulisikin hyödyntää aikaisempaa enemmän päätöksenteossa ja palveluiden kehittämisessä. Aihe on ajankohtainen, sillä tulevat hyvinvointialueet päivittävät juuri nyt sosiaali- ja terveyspalveluita. Lisäksi perusopetusta kehitetään; Opetushallitus on lisännyt opetussuunnitelman perusteisiin lasten ja nuorten vuorovaikutus- ja tunnetaitojen tukemisen.

Kulttuurin harrastamisen hyödyistä tulisi puhua enemmän, sillä ne voivat osaltaan vastata useisiin aikamme sosiaalisiin ongelmiin ja yhteiskunnallisiin kehittämistarpeisiin.

Niko Torvinen

Sosiaalialan erityisasiantuntija, sosionomi YAMK

Tuore selvitys: Kulttuurin harrastamisella on merkittäviä hyvinvointivaikutuksia

TEKSTI ELINA KAAKINEN KUVA JUKKA HEINÄMÄKI

Kansalaisfoorumi, Suomen Nuorisosirkusliitto, Suomen Nuorisoseurat ja Nuori Kulttuuri, Suomen Harrastajateatteriliitto, Suomen Puhallinorkesteriliitto ja Kansalaisareena ovat tehneet yhteistyössä selvityksen kulttuurin harrastamisen vaikutuksista keväällä 2022. Selvitykseen osallistui yli 1300 vastaajaa ympäri Suomen eri harrastusaloilta ja ikäryhmistä. Selvitys kulttuuriharrastamisen koetuista vaikutuksista julkaistiin 22.9.2022.

Järjestöjen yhteistyönä keväällä 2022 teettämän selvityksen mukaan kulttuurin harrastaminen vaikuttaa vahvasti harrastajien elämän eri osa-alueisiin. Esimerkiksi 84 % vastaajista kokee saavansa iloa oppimisesta harrastuksensa parissa ja 76 % kokee yhteenkuuluvuutta kulttuuriharrastusryhmänsä kanssa. Jopa 81 % vastaajista kertoi saaneensa uusia kavereita harrastuksen myötä. Kulttuuriharrastusten sosiaalinen merkitys näkyy erityisen paljon vastauksissa: ”Yhteisöllisyyden ja osallisuuden tunne saa tuntemaan oloni turvallisiksi ja tarpeelliseksi. Olen tärkeä ja merkityksellinen”, kertoo yksi vastaajista.

Selvitystä varten luotiin myös uusi mittaristo syväluotaamaan kulttuurin harrastamisen vaikutuksia yksilöön viidestä eri näkökulmasta: fyysisestä, psyykkisestä, oppimiseen liittyvästä, sosiaalisiin suhteisiin liittyvästä sekä yhteisöllisyyden kokemuksen näkökulmasta.

Selvityksen tulokset sekä mittaristo julkaistiin Kulttuuriharrastamisella hyvinvointia -seminaarissa Teatterimuseolla 22.9.

”Kulttuuriharrastamisen arvoa ei ole tunnustettu. Nyt annamme siihen kättä pidempää. Selvitys näyttää, että kulttuuriharrastus lisää osallistujien hyvinvointia ja tarjoaa yhteisön, jossa harjoitella yhteistyö- ja vaikuttamistaitoja. Onkin tärkeää tunnistaa myös kulttuurin ja taiteen muutosvoima demokratian vahvistamisen työkaluna”, painottaa Sivistysliitto Kansalaisfoorumin pääsihteerin **Anneliina Wevelsiep**.

”Näemme työssämme sen, miten mahtavia vaikutuksia taiteen ja kulttuurin harrastamisella on yksilölle ja yhteisölle. Tämän selvityksen kautta pystymme myös näyttämään sen toteen, jolloin kulttuurin harrastamisen merkityksen kuvaileminen ei ole millään tavalla mutunumaa”, sanoo Suomen Nuorisoseurojen pääsihteerin **Anniina Laaksonen**.

Selvitys on tarkoitettu toteuttamaan tulevaisuudessa joka toinen vuosi, jotta sen avulla voidaan saada pitkittäisdataa vaikutusten muutoksista. Selvityksen ensimmäisessä vaiheessa mukana ovat olleet kyselyn laatineet järjestöt jäsenkenttensä kanssa, mutta mittaristo on jatkossa myös muiden toimijoiden käytettävissä. Tarkoituksena on saada tietoa mahdollisimman laajasti kulttuuri- ja taideharrastamisen kentältä. Kyselyssä on hyödynnetty Kukunori ry:n laatimaa Pokka-kyselyportaalia ja koko mittaristo on kaikkien saavutettavissa.

Voit tutustua koko selvitykseen Kansalaisfoorumin kotisivuilla osoitteessa

kansalaisfoorumi.fi/hankkeet/kulttuuriharrastamisen-koetut-vaikutukset-selvitys-ja-mittaristo.

Henkilövaihdoksia Nuorisoseuroissa

Riina Kylmälahti on valittu Suomen Nuorisoseurojen ja Suomen Nuorisopisto Paukkulan yhteiseksi hanke- ja kumppanuuspäälliköksi. Hän siirtyy tehtävään harrastustoiminnan suunnittelijan pestistä. Riinalla on pitkä kokemus niin nuorisoseuratyöstä, Suomen Nuorisopiston toiminnasta kuin monipuolisesta hankehallinnosta. Ennen harrastustoiminnan suunnittelijan tehtävässä toimimista hän luotsasi useita työllisyyspoliittisia hankkeita. Lisäksi Riinalla on erittäin laaja kokemus vapaaehtoistoiminnasta niin tekijänä kuin kokijana.

”Odotan innolla uusia haasteita, oli mukava hypätä uusiin kuvioihin”, toteaa Riina. Aiemmin pestiä hoitanut **Joonas Pokkinen** siirtyi kesällä uusien haasteiden äärelle nuorisoseurajärjestön ulkopuolelle.

Riinan paikalle harrastus- ja seuratoiminnan suunnittelijaksi on valittu **Minna Pasi** 30 hakijan joukosta. Aiemmin Minna on toiminut Saimaan Nuorisoseurojen suunnittelijana vuodesta 2013 alkaen ja toiminnanjohtajana Kalevan nuorten Saimaan piirijärjestössä 2007–2012. Saimaan Nuorisoseuroilla Minna Pasiin osa-aikaisena sijaisena toimii **Sami Sivonen**,

joka on valtakunnallisestikin tuttu teatteritoimija.

”Hiukan tuntuu hämmentyneeltä vieläkin. Ehkä en tullut aluksi ajatteleksikaan tätä vaihtoehtoa, että todella tulen valituksi. Mutta muutoin innolla odotan uusia tehtäviä ja uutta valtakunnallista näkökulmaa, josta pääsen järjestöämme seuraavaksi tarkastelemaan. Uusiin asioihin ja uusiin ihmisiin on kunnia saada tutustua, Minna kertoo valinnan jälkeisistä tunnelmistaan.

Harrastus- ja seuratoiminnan suunnittelijan paikka on määräaikainen 31.12.2023 saakka. Uuden strategian myötä tehtävään liitettiin myös seuratoiminnan osa-alueita.

Lounais-Suomen toiminnanohjaaja **Karoliina Ailasmaa** on lähdössä kohti uusia haasteita. Karoliina on parhaillaan opintovapaalla ennen poistamistaan töistä, ja häntä sijaistaa **Marita Ratia** 30.11.2022 asti.

Laura ja Aki mukaan hankkeisiin

Sosionomi **Laura Anttila** on aloittanut projektikoordinaattorina toukokuussa Vintiöstä vaikuttajaksi – murkusta muutoksentehtäväksi -vaikuttajahankkeessa Etelä-Suomen alueella. Nuorten

paikallinen vaikuttajahanke on Suomen Nuorisoseurojen Etelä-Suomen aluetoimiston toteuttama ja hallinnoima nuorisotyön ja -toiminnan kehittämishanke, joka vahvistaa alueella toimivien nuorten vaikuttamisosaamista sekä itselleen mielekkään toiminnan toteuttamista paikallisesti.

”Olen ollut vuosia aktiivinen Klaukalan Nuorisoseuran jäsen ja on hienoa päästä hyödyntämään taitojani hankkeessa. Nuorten aktivointi ja uusien ideoiden tukeminen on erittäin mieluista ja palkitsevaa työtä. Toivon myös, että pääsen hyödyntämään pitkää teatteriharrastustaustani hankkeen aikana”, Laura kertoo.

Nuorisopuolisen vapaa-ajanohjaaja ja lähes valmis sosionomi **Aki Menna** työskentelee Nuoret Etelä-Savon dynamoina -hankkeessa projektityöntekijänä. Hän aloitti kyseisessä pestissä tammikuussa 2022. Työn ohessa opiskeleva Aki asuu Mikkelissä, jossa hankekin tätä nykyä vahvasti vaikuttaa. ”Vapaa-ajan harrasteisiin kuuluu bänditoiminta ja muu musiikin kanssa tehtävä puuhastelu. Toisena harrastuksena mainittakoon kuuluminen Sairilan Mieswoimistelijoihin, jonka juuret ovat muuten lähtöisin Paukkulan Nuorisoseurasta”, Aki toteaa.

Minna Pasi (vas.) aloitti harrastus- ja seuratoiminnan suunnittelijana Riina Kylmälahden (oik.) siirryttyä hanke- ja kumppanuuspäälliköksi. Projektityöntekijä Aki Menna (toinen vas.) ja projektikoordinaattori Laura Anttila ovat aloittaneet tänä vuonna työskentelynsä Nuorisoseuroissa.

Yhdistyslain muutos mahdollistaa etäkokoukset myös jatkossa

TEKSTI HANNU ALA-SANKOLA KUVA ANNINA LAAKSONEN

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksen yhdistyslain muutamien pykälien muuttamisesta. Muutokset koskevat suurelta osin jäsenen päätösvaltaa.

Muutoksen jälkeen vallitsee yhdistysten kokousten (meillä lähinnä syys-, kevät- tai vuosikokous) osalta pitkälti samat säädökset kuin on ollut voimassa korona-aikanakin. Yhdistyksen kokoukset voidaan pitää myös jatkossa yhdistyksen hallituksen tai yhdistyksen kokouksen päätöksellä (ilman sääntömuutosta) tietoliikenneyhteyden ja muun teknisen apuvälineen avulla. Tämä käytäntöhän olisi päättynyt korona-ajan poikkeussäädöksen voimassaolon päättyessä 30.6.2022.

Käytäntö edellyttää äänestys- ja vaalijärjestyksen hyväksymistä. Äänestys- ja vaalijärjestyksessä kerrotaan tarkemmin tarvittavat äänestystä ja vaalia koskevat lain säännökset ja yhdistyksen sääntöjä täydentävät määräykset. Liitto laatii nuorisoseurojen käyttöön mallin äänestys- ja vaalijärjestyksestä. Malli on valmiina alkusyksystä.

Myös muita muutoksia tulossa

Eduskunnan käsittelyyn on tulossa syyskaudella 2022 muitakin yhdistyslain muutoksia. Nämä muutokset

koskisivat jäsen- ja liittoäänestyksen mahdollistamista hallituksen jäsenistä sekä mahdollistaisi jäseneksi ottamisen ja eroilmoitusten vastaanottamisen delegoinnin, jos nämä on kirjattu yhdistyksen sääntöihin. Nykyisessä laissahan jäsenen ottaminen ja erottaminen on määritelty hallituksen tehtäväksi. Lisäksi se mahdollistaisi kevyemmän tilinpidon pienille yhdistyksille: yhdistykset, joiden taloudellinen toiminta on vähäistä, voisi pitää tiliotepohjaista tilinpitoa, siis maksuperusteista yksinkertaista kirjanpitoa. Tällöin mahdollistuisi myös tilinpäätöstä kevyemmän vuosilaskelman tekeminen. Näiden yhdistyslain uudistusten ennakoidaan astuvan voimaan 1.1.2023 alkaen.

Syksyn aikana arvioidaan tarvetta liiton sääntöjen sekä keskusseurojen ja paikallisten nuorisoseurojen mallisääntöjen uudistamiseen. Muutoksista ja niiden aikataulusta tiedotetaan erikseen syksyn aikana.

Jatkovalmistelussa on myös yhdistysten yhdistymisen helpottaminen. Lisäksi etenemässä olisivat toimitusjohtaja-toimielimen mahdollistaminen yhdistyksille sekä ns. toimintaryhmälaki, mikäli toteutukseen saadaan budjettirahoitus. Mikäli esitykset etenevät, ne ennakoidaan tulevan voimaan 1.1.2024 alkaen.

Kuuden vuoden etuoikeutettu arki

Tervehdys, hyvä nuorisoseuralainen. Tämä on minun viimeinen kolumnini ja siten myös viimeinen tervehdykseni puheenjohtajana.

Olen päässyt viimeisen kuuden vuoden aikana viettämään järjestössämme melko etuoikeutettua arkea. Olen tehnyt töitä järjestöalan huippujen kanssa, hallituksessani on ollut timanttisia tyyppejä ja olen päässyt reissaamaan ympäri Suomen ja voinut tutustua kaikkien alueiden tekijöihin. On sanomattakin selvää, että tämä on ollut yksi hienompia jaksoja elämästäni.

Jos palaamme vielä hetken ajassa taaksepäin Vaasassa pidettyyn valtuustoon. Kuusi vuotta sitten elämäni oli kuljettanut minut tienristeykseen, jossa oli monia viittoja. Työelämässäni olin päässyt sisälle museotyön maailmaan, mutta en ollut saavuttanut sitä mistä haaveilin: vakituista paikasta. Kahdesta pienestä lapsestani oli kasvanut jo ”isoja ihmisiä” (totuuden nimissä, vuonna 2016 he olivat 7- ja 4-vuotiaita), eivätkä tarvinneet jatkuvaa läsnäoloani. Yhteiskunnassa puhalsivat erilaiset tuulet, jossa rasismista, vihapuheesta ja epätasa-arvoisuudesta oli tullut meille arkipäivää. Tiesin, että minä voin tehdä enemmän yhteiskunnan hyväksi, en vain tiennyt miten.

Asetuin syksyllä 2016 ehdolle puheenjohtajaksi. Ajattelinkin silloin, että olisipa hieno, jos meillä voisi olla Vaasassa oikein monen ehdokkaan paneeli, jossa voisimme pohtia yhdessä mihin suuntaan järjestöä pitää viedä, jotta vastamme paremmin yhteiskunnan senhetkisiin haasteisiin. En tosiaan voinut arvata, että joutuisin olemaan ainut ehdokas melko pitkään.

Vaasassa valtuustoviikonloppuna rakensin yhdessä Sanna Kivilahden kanssa valmiiksi Nuorisoseuramuseon uuden perusnäyttelyn. En ehtinyt ehdokkuuttani erityisesti murehtia. Valitettavasi minulle kävi hyvin pian ilmi, että ehdokkuuteni aiheutti myös vastareaktion. Minua painostettiin jättämään ehdokkuus, mutta itse koin, että se olisi väärin järjestödemokratiaa ja myös itseäni kohtaan. Halusin omalla ehdokkuudellani osoittaa sen, että voimme järjestönä kasvattaa itse omat johtajamme. Minä tiesin, että asiat eivät muutu itsestään, vaan niitä muutetaan. En taipunut painostuksen alla ja tulin valituksi puheenjohtajaksi.

Aloin rakentaa omaa puheenjohtajuuspolkuani. Tiesin, että minulla on paljon opittavaa, mutta tiesin myös, että minulla on maailman parhaimmat oppaat tällä matkallani. En jäänyt koskaan ajatusteni tai haasteideni kanssa yksin. Halusin oppia ymmärtämään, mistä meidän järjestömme on tehty. Meille oli juuri aiemmin lanseerattu käyttöön nuorisoseurafoorumi ja aluefoorumit, joissa pääsin tapaamaan järjestömme väkeä ja kuulemaan eri alueiden kipukohdistaja ja onnistumisista, rutiineista ja juhlasta. Oivalsin, että jo-

kaisella meistä on oma roolimme järjestössämme. Minun piti huolehtia siitä, että viemme järjestöä määrätietoisesti eteenpäin, unohtamatta juuriamme. Hallituksen kanssa vastasimme siitä, että päätöksenteko oli jouhevaa, strategisesti kestävä ja taloudellisesti mahdollista. Isoja vastuita.

Palatakseni vielä tienristeykseen, jossa olin 2016 syksyllä, niin oivalsin jo vuonna 2017, että vakityö ei tuo onnea, jos haluaa, että oma asuinkunta muuttuu paremmaksi. Sen eteen on tehtävä paljon työtä (ja asetettava ehdolle kuntavaaleissa ja sen jälkeen tehtävä paljon työtä kunnanvaltuustossa, jotta asiat muuttuisivat paremmaksi). Ja että vaikka lapset ovat isoja, niin he tarvitsevat vanhempiaan paljon. Siksi näitte kuuden vuoden aikana kahta vanhempaa lastani, jos jonkinlaisessa tapahtumassa, juhlassa sekä kokouksessa.

Järjestömme on kokenut kuudessa vuodessa valtavia muutoksia. Meistä on tullut avoimempia ja pystymme paremmin vastaamaan yhteiskunnan haasteisiin. Koronan aiheuttama digiloikka teki meistä hetkessä myös saavutettavan. Uusi strategiamme on nostanut meidät aivan uudelle tasolle, jossa meillä kaikilla on tilaa olla ja kehittyä. Olemme myös alkaneet aktiivisesti pohtimaan, mitä on nuorisoseuralaisuus ja kuka on nuorisoseuralainen. Rajapinnat, jotka olivat vielä 10 vuotta sitten melko kiinteät, ovat piirtyneet uudestaan ja voimme sen kautta määritellä myös itseämme. Kuka vaan ei voi olla nuorisoseuran jäsen, sillä siihen liittyy tiettyjä velvollisuuksia, mutta kuka vaan voi kannattaa aatettamme.

Nyt puheenjohtajuuden viimeisillä metreillä voin sanoa olevani ylpeä itsestäni. Erityisen ylpeä olen meistä järjestönä. Me teemme työtä, jolla valtava yhteiskunnallinen merkitys. Me mahdollistamme harrastustoimintaa, tuotamme yhteisöllisyyttä ja viemme paikallisyhteisöjä eteenpäin. Me kasvamme ihmisinä ja luomme alustoja, joilla muillakin on mahdollisuus kasvaa ja kehittyä. Me käymme avoimesti vuoropuhelua ja viemme yhteiskuntaa eteenpäin. Kiitos, kun olet ollut mukana näissä kuudessa vuodessa. En olisi voinut tehdä tätä ilman sinua.

Ragni Reichardt

Kirjoittaja on Suomen Nuorisoseurojen puheenjohtaja

Sihteerin osaamismerkki vahvistaa ammattitaitoa työelämässä

TEKSTI PIA MATILAINEN

”Hain sihteerin osaamismerkkiä, jotta vapaaehtoistyöni osaaminen tulisi paremmin esille. Koska teen myös työkseni hallinnollisia töitä projektiasistenttina, sihteerin merkki vahvistaa lisäksi ammattitaitoani työelämässä”, kertoo projektiasistenttina valtiovarainministeriössä työskentelevä **Hanna-Maija Perttola**. Hän on myös toista vuotta Pornaisten Pohjoisen Nuorisoseuran sihteeri.

”Tuntuu, että yleisesti painotetaan edelleen enemmän ‘oikeaa’ työkokemusta vapaaehtoistyön sijaan, vaikka vapaa-ajalla tekisikin peräti samoja hommia kuin töissä. Itsekin on tullut työpaikoilla tai -haastatteluissa lähinnä parilla lauseella mainittua harrastuksistani, joten jatkossa sihteerin merkki on varmasti hyvä aasinsilta pidempään keskusteluun vapaaehtoistyöstäni nuorisoseuratoiminnassa”, Hanna-Maija pohtii.

Hanna-Maija koki sihteerin osaamismerkkin hakemisen helpoksi. ”Aihealueet olivat sinänsä kattavia, vaikka tietoteknistä ja viestinnällistä osaamista toivoisin vielä jotenkin tuotavan esille. Viestinnän vastuuta on toivottavasti aina usealle jaettu, mutta sihteerillä on kuitenkin oma roolinsa sisäisen ja ulkoisen viestinnän hoitamisessa. Lisäksi hallinnollinen työ on käytännössä pitkälti tietokoneella istumista, ja kokouksetkin ovat osin jo hybridikokouksia eli tänä päivänä yhä enemmän korostuvat tietotekniset taidot”, Hanna-Maija sanoo.

”Vahvuuteni sihteerin tehtävissä ovat kokousmateriaalien valmistelu ja järjestelmällinen arkistointi. Kehityskohteita ovat talouspuolen asiat eli avustusasikirjat ja hankinnat. Myös yhdistyslaki voisi olla vielä paremmin hallussa”, arvioi Hanna-Maija omaa osaamistaan.

Monen alan osaaja

Pornaisten Pohjoiseen Nuorisoseuran monitoimikerhon ohjaajaksi Hanna-Maijan houkutteli hänen ystävänsä reilu kymmenen vuotta sitten. ”Vuosien aikana olen ollut muutamissa muissakin kerhoissa ohjaajana tai apuohjaajana, mutta viime vuosina olen pääosin ollut mukana seuran hallinnossa ja tapahtumien järjestelyissä. Kerhonohtajat kuuluvat aina myös lasten & nuorten toimikuntaan, joten toimikunnan jäsenyyden myötä oli luontevaa siirtyä myös johtokunnan jäseneksi. Lisäksi olen ollut muutaman vuoden teatteritoimi-

kunnan jäsenenä. Seuran pyörittämässä Koskenniskan kesäteatterissa olen myös ollut kymmenisen vuotta talkoolaisena mm. back stage -assarina ja parina kesänä osa tuotantotiimiä”, kertoo Hanna-Maija nuorisoseurataustaan.

Hanna-Maija kuuluu Stadin Nuorisoseurojen johtokuntaan, ja hän on myös ensimmäistä vuotta Suomen Nuorisoseurojen valtuustossa Uudenmaan alueen varajäsenenä. Hanna-Maijan harrastuksiin kuuluvat nuorisoseuratoiminnan lisäksi satunnaiset käsityöt, luonnossa liikkuminen ja pianonsoitto. ”Korona valitettavasti vei säännöllisemmät harrastukset musiikin ja liikunnan pariin, mutta ehkäpä jossain muodossa taas ryhmätunneille osallistun”, Hanna-Maija uskoo.

Mikä osaamismerkki on?

Digitaalinen osaamismerkki on tapa tunnistaa ja antaa tunnustusta yhdistys- ja harrastustoiminnassa kertyneestä osaamisesta. Merkkiä voi hyödyntää ansioluettelossa työpaikkaa hakiessa tai oppilaitosten valintakokeissa omaa osaamista esitellessä. Merkkiä voi myös jakaa omissa sosiaalisen median kanavissa, kuten LinkedInissä, Facebookissa tai Twitterissä.

Osaamismerkkejä haetaan lomakkeella, joka kannattaa täyttää mahdollisimman hyvin. Sen jälkeen merkkihakemus arvioidaan, annetaan mahdollisesti palautetta tai täydennyspyyntö, ja sen jälkeen merkki myönnetään hakijalleen, jos merkin myöntökriteerit täyttyvät.

Kiinnostuitko? Voit lukea lisää merkeistä osoitteesta:

www.nuorisoseurat.fi/jasenseuroille/osaamismerkkit-ja-osaamisen-tunnistaminen

Ajankohtaista

Teatteritoiminta tukee nuorten vuorovaikutus- ja tunnetaitojen kehittymistä

TEKSTI NIKO TORVINEN KUVA SAMUEL MERIMAA

Murrosikäiset nuoret tarvitsevat tukea vuorovaikutus- ja tunnetaitojen kehittymiselle liittyen ikäkauteen kuuluvaan aivojen kehitykselliseen muutokseen. Nuorten teatteritoimintaa analysoineessa tutkimuksessa tunnistettiin keinoja ja toimintatapoja, joilla näiden taitojen vahvistumista voidaan tukea. Lisäksi kartoitettiin nuorten kokemia vaikutuksia teatteritoiminnasta. Tutkimuksen kohderyhmänä oli Suomen Nuorisoseurat ry:n teatteritoimintaan osallistuneita täysi-ikäisiä poikia sekä teatteri-ilmaisun ohjaajia Tampereen seudulla. Keväällä 2022 valmistunut tutkimus tehtiin sosiaalialan YAMK-työnä kouluvalmentajana työskentelevän Niko Torvisen toimesta.

Teatteritoiminta kulttuurihyvinvointia edistämässä

Tutkimuksessa nuorten teatteritoimintaa tutkittiin kulttuurihyvinvoinnin näkökulmasta. Termillä viitataan yksilölliseen ja yhteisölliseen kokemukseen siitä, että taide ja kulttuuri lisäävät hyvinvointia. Teatteritoiminnan positiivisista vaikutuksista nuorten hyvinvointiin on runsaasti aiempaa tutkimusnäyttöä. Teatteritoimintaan osallistumisen on todettu kehittävän erityisesti itsetuntemusta, itseluottamusta, vuorovaikutustaitoja sekä tunnetaitoja.

Taiteen ja kulttuurin vaikutustutkimus

Tutkimuksessa pyrittiin kuvaamaan teatteritoiminnan vaikutuksia nuoriin. Taiteisiin osallistumisen vaikutuksia tutkittaessa keskiössä ovat ihmisten omat subjektiiviset kokemukset ja merkityksenannot. Tutkimus toteutettiin laadullisena tutkimuksena, ja aineisto tuotettiin puolistrukturoidulla haastattelulla, jolloin tutkimukseen osallistuneet nuoret määrittivät ja arvioivat itse teatteritoimintaan osallistumisen vaikutukset.

Taiteen vaikutustutkimuksessa on keskeistä tarkastella pelkkien vaikutusten lisäksi myös sitä, mitkä ovat niitä tekijöitä, joilla vaikutukset on saatu aikaiseksi. Tämän tutkimuksen ansioksi voidaankin lukea se, että nuorten kokemien vaikutusten lisäksi tutkittiin myös teatterialan ammattilaisten näkökulmia siihen, millä keinoin teatteritoiminnassa vaikutetaan nuorten vuorovaikutustaitojen kehittymiseen. Tämä tieto auttaa ymmärtämään ilmiötä syvällisemmin ja voi auttaa siirtämään vaikutuksia teatteritoiminnasta muihin toimintaympäristöihin, esimerkiksi koulumaailmaan.

Identiteetin vahvistuminen mahdollistaa taitojen yleistymisen

Tutkimuksen tulokset kuvaavat monipuolisesti ammattilaisten ja toimintaan osallistuneiden nuorten kokemuksia teatteritoiminnan laaja-alaisista hyvinvoin-

tivaikutuksista, jotka voidaan tunnistaa nimenomaan kulttuurihyvinvoinniksi. Tutkimus vahvisti aikaisempaa käsitystä nuorten teatteritoiminnan hyödyistä, mutta lisäksi onnistuttiin tuottamaan uutta tietoa aiheesta.

Tutkimus osoitti, että turvallinen toimintaympäristö teatteritoiminnassa on edellytys nuorten vuorovaikutus-, tunne- ja sosiaalisten taitojen kehittymiselle. Lisäksi tunnistettiin tekijöitä, jotka mahdollistavat teatteritoiminnassa harjoiteltavien taitojen siirtymisen käyttöön nuoren muissakin toimintaympäristöissä. Tulosten mukaan juuri teatteritoiminnassa kehittyvät ajattelu- ja resilienssitaidot sekä itsetuntemuksen ja identiteetin vahvistuminen näyttävät mahdollistavan taitojen yleistymisen. Taitojen yleistyminen vaatii, että harjoiteltua asiaa, esimerkiksi vuorovaikutustilanteessa toimimista tai toisen empaattista kohtaamista, ei vain osata toistaa, vaan se todella oivalletaan ja ymmärretään. Siirtovaikutukset mahdollistuvat, kun opitaan tietoisesti arvioimaan omaa ajattelua ja toimintaa suhteessa vallitsevaan tilanteeseen, ja näiden pohjalta arvioidaan sitä, miten kannattaisi toimia. Osallistavana ja elämyksellisenä toimintamuotona teatteri yhdistää oppimisen nuoren omiin kokemuksiin, mikä tukee selkeästi tätä prosessia.

Nuorten kasvun tukeminen kulttuurialan ja sosiaalialan yhteistyöllä

Tutkimus osoitti, että teatteritoiminnalla on merkittävät hyödyt erityisesti nuorille, koska se vahvistaa juuri niitä taitoja, jotka ovat kehityopsykologiassa tunnistettuja nuoruusiän keskeisiä kehitystehtäviä. Lisäksi tutkimus

vahvisti entisestään käsitystä siitä, että juuri teatteritoiminnan keinoin voidaan tukea nuorten vuorovaikutus- ja tunnetaitojen, erityisesti empatiataitojen, kehittymistä. Palkittu teatteriohjaaja Juha Hurme on todennut, että ”teatteri on 2500 vuotta vanhaa empatiakoulutusta sekä tekijöille että katsojille”. Hurmeen mukaan empatia, toisen asemaan asettuminen, on teatteritaiteen keskeisin kyky. Teatterin maailmasta empatiakyky siirtyy käytäntöön identiteetin uudelleen järjestymisen kautta.

Empatiataitojen lisäksi tutkimuksessa todettiin resilienssitaitojen merkitys nuorten hyvinvoinnille. Vahvempien resilienssitaitojen myötä väistämättä eteen tulevien vaihtelevien elämäntilanteiden mukanaan tuomat muutokset, pettymykset ja vastoinkäymiset olisivat helpommin kohdattavissa ja ratkaistavissa syvemmistä kriiseistä puhumattakaan. Riittävät resilienssi- ja empatiataidot voidaan nähdä vahvana mielenterveyttämme suojaavana yhdistelmänä. Tutkimustulosten pohjalta ehdotetaan, että näitä taitoja harjoiteltaisiin erityisesti murrosikäisten kanssa esimerkiksi perusopetuksen piirissä.

Taiteen ja kulttuurin hyödyntämistä hyvinvoinnin edistämisessä ei tunneta vielä nuorten parissa toimivien ammattilaisten keskuudessa riittävän hyvin. Kulttuurihyvinvointityön keskeisillä elementeillä, kuten osallisuuden mahdollistamisella, voitaisiin lisätä esimerkiksi sosiaalialalla tehtävän ennaltaehkäisevän työn vaikutavuutta. Tutkimuksen perusteella suositellaankin eri alojen yhteistyön ja moniammatillisen työn lisäämistä sosiaalialan toimijoiden, opetus- ja kasvatustieteen sekä teatterialan ammattilaisten välillä.

Ajankohtaista

Nuoret Vaikuttajat kokoontuivat Helsingissä

TEKSTI RIINA KYLMÄLAHTI JA HENNA LIIRI-TURUNEN KUVA RIINA KYLMÄLAHTI

”Iso kiitos vielä siitä, että tuotte nuoria yhteen ympäri Suomen! Kiitos, että mahdollistatte meille tän”, kirjoitti yksi osallistujista palautteessaan. Nuoret nuorisoseuravaikuttajat on Erasmus plus -ohjelmasta rahoitettu nuorten osallistumishanke, jonka tavoitteena on kasvattaa nuorten yhteiskunnallisen vaikuttamisen taitoja.

Elokuun lopussa toteutettuun valtakunnalliseen tapaamiseen kokoontui kuuden alueellisen ryhmän nuoria. He ovat iältään 15–25-vuotiaita. Helmikuussa käynnistynyt Nuoret nuorisoseuravaikuttajat -ohjelma järjestää sekä alueellisia että valtakunnallisia tapaamisia nuorille hankkeen puitteissa. Nuorten on

mahdollista lähteä myös kansainvälisiin ryhmävaihtoihin sekä osallistua Nuori Kulttuuri Talks -keskustelutalouksien järjestämiseen. Viikonloppu toteutui suunnitellusti ja nuoret antoivat erityisesti kiitosta laadukkaasta ohjelmasta ja puhujista sekä siitä, että kokivat olevansa tervetulleita tapaamiseen.

Valtakunnallisen tapaamisen avasi juhlavasti Suomen Nuorisoseurojen pääsihteeri **Annina Laaksonen**. Viikonlopun ohjelmassa oli Yleisradion vuorovaikutuspäällikkö **Sami Koiviston** puheenvuoro siitä, miten YLE:n vuorovaikutus yleisön kanssa toimii, ja miten valtakuntamme ykkösmedia tavoittelee nuoria kohderyhmiä. Koivisto avasi myös Yleisradion yhteiskunnallista roolia sekä yleisövuorovaikutuksen pelisääntöjä.

"Sisältö oli antoisaa ja sopi viikonlopun teemaan. Puhujat osasivat ottaa tilanteen haltuun ja yleisönsä huomioon. Erityiskiitos 'YLE-tyypille' joka piti esiintymisensä meidän nuorien ehdoilla!"

Puhetaitoa, dialogia ja kokoustekniikkaa

Lauantaina nuoret paneutuivat puheenpitämisen saloihin Ajatuspaja Liberan toiminnanjohtaja **Lasse Pipisen** johdolla. Hän avasi puheenvuorossaan teknisten puhetaitojen lisäksi sitä, miten puheella ja sanavalinnoilla voi vaikuttaa.

"Puhujakoulu oli kyllä jotain sellasta niin huikeeta, että en osaa sanoa kuvailla. ISO KIITOS!"

Nuoret perehtyivät myös Erätauko-dialogin kiehtovaan maailmaan Erätauko-säätiön toimitusjohtaja **Laura Arikkan** puheenvuoron myötä. Nuoret kävivät tämän jälkeen keskustelua dialogimenetelmää hyödyntäen nuorten ryhmän mentoreina toimivien fasilitaattoreiden johdolla.

Sunnuntain ohjelmassa oli vielä kokoustekniikkaa sekä muita hyödyllisiä yhdistystaitoja Suomen Nuorisoseurojen kehittämispäällikkö **Henna Liiri-Turusen** johdolla. Nuoret ideoivat myös tulevia kansainvälisiä nuorisovaihtoja sekä tutustuivat Nuori Kulttuuri -toimintaan sekä Nuori Kulttuuri Talks -konseptiin kulttuurisen nuorisotyön suunnittelija Johanna Hurmeen johdolla.

Ryhmän ohjaajana toimii hanke- ja kumppanuuspäällikkö **Riina Kylmälahti**. Isossa roolissa ovat myös nuorten vaikuttajien mentorit, jotka ovat aiemmassa Nuoret vaikuttajat -toiminnassa mukana olleita nuoria.

"Mentorit olivat ihania, otitte meidät huomioon mahtavasti ja kanssanne oli ilo viettää aikaa."

Nuorilta saadun palautteen perusteella viikonlopun tapahtuma oli kokonaisuudessaan varsin onnistunut, vaikka tunnelma oli hieman hikinen elokuun yllättävissä helteissä. Nuoret kaipasivat lisää keinoja konkreettiseen vaikuttamiseen. Onneksi kohtaamme nuorten kanssa pian pienemmissä ryhmissä, ja syksyn alueellisessa tapaamisessa nuoret pääsevät työstämään mm. Nuorisoseurojen eduskuntavaalitavoitteita.

Nuoret haluavat vaikuttaa tulevaisuudessa myös siihen, että kaikilla olisi mahdollisuus myös kulttuuriharrastuksiin. Joku esitti toiveenakin, että "Sais nuoret harrastamaan enemmän!"

”Onni on olla osa tällaista yhteisöä” – tätä et vielä tiennyt mestari- kansantanssija Petri Hopusta

TEKSTI ELINA KAAKINEN KUVAT KRISTA JÄRVELÄ & CARITA BERG

Suomi on saanut menneenä kesänä neljännen mestarikansantanssijan, kun tamperelainen tanssin-tutkija Petri Hoppu sai arvon Kaustisen kansanmusiikkijuhlien avajaisjuhlassa. Hoppu on nuorisoseuroissa tuttu kasvo ja hänet tunnetaan monipuolisena kansantanssin ammattilaisena.

”Tittelin saaminen oli aikamoinen yllätys, ja nimitys vetää minut nöyräksi. Kun tällaisen kunnianosoituksen saa Kaustiselta, sillä on paljon merkitystä, kun miettii Kaustisen mestaripelimannihistoriaa ja aiempia nimityksiä vuosikymmenten aikana. Otin tittelin vastaan tietysti myös ilahtuneena”, Hoppu tuumii.

Kansantanssiharrastuksen juuret nuorisoseuroissa

Petri Hoppu eli lapsuuden ja nuoruuden Kuusamon Kitkalla, jossa vanhat kansanlaulut ja laulu- ja piirileikit elivät rinta rinnan iskelmien ja lavatanssien kanssa vielä 1970-luvulla. Paikallisessa nuorisoseurassa hän tutustui myös kansantansseihin ja alkoi ohjata niitä hiukan vanhempana. Hoppu onkin harrastanut monissa nuorisoseuroissa kansantanssia.

Kansantanssista tuli Petri Hopulle tärkein harrastus ja pian myös elämänmuoto, joka johti opintoihin kansanperinteen laitoksella Tampereen yliopistossa sekä myöhemmin tutkijan uralle. Koko 90-luvun Hoppu tutki menuettiperinnettä lopulta väitellen siitä tohtoriksi vuonna 1999. Nykyisessä työssään tanssin yliopettajana Oulun ammattikorkeakoulussa hän on toiminut kansanomaisten paritanssien, myös polskan, kehittämis- ja elvytystyössä tanssia ja musiikkia vahvasti yhdistäen.

”Kun aloitin kansantanssin, ajattelin, että lajissa on tiukka sääntökokoelma, jonka voi opetella kokonaan alusta loppuun. Vuosien aikana olen kuitenkin oppinut, että kansantanssi on loputon runsauden sarvi ja aarrearkku. Lajissa viehättää yhä edelleen sen muuntautumiskyky ja avoimuus. Toiset voivat esittää kansantanssia kansallispuvut päällä ja toiset taas eivät”, Hoppu sanoo.

Tanhua loppukesän kuumuudessa Italian yössä

Hoppu muistaa hyvin Koululiikuntaliiton Rovaniemen tanhukilpailut, joissa hänen ensimmäinen ohjattava ryhmänsä oli arvioitavana. Pohjoiseen suuntautunut matka oli hyvin tyypillinen tanssireissu, ja Hoppu ryhmineen yöpyi koulumajoituksessa ja tapasi muita tanhuryhmiä. Tällä reissulla kansantanssimaailma avautui sen suuruudessa nuorelle kansantanssiohjaajalle, sillä kohdattessaan muita, samanikäisiä nuoria tanssijoita Saarenkylän Nuorisoseuroista Hoppu kuuli, miten paljon he olivat jo tehneet ja reissanneet kansantanssin parissa.

Myöhemmin, kun Hoppu muutti Tampereelle ja liittyi mukaan Kanta-Teiskon Nuorisoseuran toimintaan, lähti hän seuran mukana ensimmäisille kansantanssimatkoille Etelä-Eurooppaan bussilla. Näiltä reissuilta Hoppu muistaa yöunet puolijoukkueeteltoissa paljaan tähtitaivaan alla bussin vieressä torilla. Myös oman ryhmän tanssiesitykset Italian loppukesän yössä ovat jääneet vahvoina muistoina Hopun mieleen.

”Näissä muistoissa yhdistyy vahvasti tanssiminen, musiikki ja yhteisö. Ajattelin, että tämä on se yhteisö, jossa haluan olla ja tämä on jotain, mistä pidän”, Hoppu miettii.

Hoppu sanoo myös, että on onni ollut olla osa sellaista yhteisöä, jossa tanssi ja musiikki kohtaavat. Vuonna 1988 hän lähti tutustumismatkalle Tallinnaan sikäläisten kansantanssijoiden pariin. Matka on jäänyt Hopun mieleen, sillä seurue pääsi itse kokeilemaan, laulamaan ja tanssimaan sekä vierailemaan paikallisessa peruskoulussa, jossa kansantanssia opetettiin. Erityisenä muistona on jäänyt mieleen paluumatka laivalla, kun joku seurueessa aloitti laulamaan improvisoitua kansanlaulua, jota kaikki lopulta lauloivat vuoropuheluna. Spontaanisti seurue täytti laivan juuri keksimällään kansanlaululla.

”Tällöin viimeistään murtui käsitykseni siitä, että kansantanssiyhteisö on jäykkä sääntökoelma”, Hoppu kertoo.

Unelmana kansantanssin ja kansanmusiikin yhteensulautuminen

Hoppu kertoo, että opettajan työssä Oulun ammattikorkeakoulussa on ollut antoisaa nähdä uusien opiskelijoiden kasvu kansantanssin parissa.

”Kansantanssin tulevaisuus on erilainen, kuin se on ollut, sillä uudet, alalle opiskelevat ihmiset itse muuttavat kansantanssia. Ja onneksi näin on!”, Petri sanoo.

”Toivoisin, että kansantanssi ja kansanmusiikki vielä enemmän nähtäisiin yhdessä ja unelmoin siitä, että alan opiskelijat saisivat tasavertaisesti koulutuksen molempiin. Olisivatko he sitten kansantanssimuusikoita tai kansanmusiikkitantsseja – miten vain halutaan, Hoppu miettii.

Muita haaveita Hopulla on alan tulevaisuutta ajatellen, että kansantanssipohjainen polskaaminen olisi kaikkien paritanssien lähtökohta. Kun lähdetään harjoittelemaan tanssimista, lähdetäisiinkin polskaamaan.

”Se edustaa äärimmäistä joustavuutta ja taipuu vaikka pyörätuolitanssiksi”, Hoppu tuumaa.

Jutun lähteenä

kaustinen.net/uudet-mestaripelimannit-on-valittu

Teatteri

Pienestä suuriin suorituksiin voi ponnistaa niin ihminen kuin nuorisoseurakin

TEKSTI MARJA PALO KUVAT JOONAS AUTIO

Teatterialan konkari Eija-Irmeli Lahti kaivaa tänä syksynä Korttesjärven Ylikylän nuorisoseuralla parasta esiin sekä näyttelijöistä että näyttämöstä. Pienen kylän nuorisoseura sai esitysoikeudet ranskalaisen näytelmäkirjailijan Florian Zellerin palkittuun Isä-näytelmään.

”**K**un on takana 230 ohjausta ja 100 roolia, niin kylä siinä on karttunut yllin kyllin niin kokemusta kuin kokemuksiakin!”, nauraa Eija-Irmeli Lahti. Monipuolisuutta ei Lahdelta kyllä puutu: hän on työskennellyt ammattiteatterin puitteissa Suomessa ja Ruotsissa, toiminut neljä vuotta Pohjanmaan taide-toimikunnan osoittamana näyttämötaiteen läänintaiteilijana sekä työskennellyt harrastajateattereiden parissa niin näyttelijänä kuin ohjaajanakin. ”Jäin eläkkeelle vuonna 2017 Seinäjo-

en kaupunginteatterista ja olen kiitollinen kaikesta, mitä olen saanut kokea näiden vuosien aikana”, Lahti sanoo.

Nuorisoseura sytytti teatterikipinän

Eija-Irmeli Lahden nouseva ura teatterialan ammattilaiseksi ei ollut itsestään selvä. ”Suomessa on pienet piirit. En ollut niin sanotusti teatteriperheestä, joten suhteita ei ollut valmiiksi”, Lahti toteaa. Hän pystyy kuitenkin kertoa ne merkittävät tekijät, jotka aikoinaan sytyttivät teatterikipinän Uu-

denkaupungin Lokalahdella asuvassa nuorena työssä: ”eräs opettajaparikunta tutustutti minut Lokalahden Nuorisoseuran toimintaan. Lausuin runoja, lauloin tilaisuuksissa ja vuonna 1964 osallistuin ensimmäistä kertaa nuorisonäytelmään.” Näytelmä oli nimeltään Uhmaajat, ja näytelmäporukka voitti Varsinais-Suomen Nuorisoseurojen kilpailunkin työllään. Siitä pitäen on Lahden elämä kietoutunut tavalla tai toisella teatterimaailmaan. Vaikka vuodet veivät Lahden ensin Ruotsiin ja sitten Suomen am-

Muistisairaana näytteleminen vaatii, että muut ympärillä keskittyvät omaan rooliinsa muistisairaana omaisensa. Vas. Pauli (Eero Kankaansyrjä), ohjaaja Eija-Irmeli Lahti, Isä (Jouko Mäkinen) ja Anne (Katja Ylipelkonen-Puuskamäki).

mattiteatterin pariin, hänestä ei ole koskaan lähtenyt täysin maalaistytön identiteetti ja kiitolliset muistot nuorisoseuralaisuudesta. ”Nuorisoseura merkitsee minulle vain hyviä asioita”, Lahti sanoo. ”Teimme mahtavia juttuja Lokalahdella, ja olen iloinen kunnianosoituksesta, kun sain vuonna 2017 Hermanskan arvon.”

Voisi sanoa, että Lahti teki tänä vuonna rytinällä paluun maalaismaisemien ja nuorisoseurojen pariin. Nykyisin Kaarinassa asustava Lahti kutsuttiin Korttesjärven Ylikylän Nuorisoseuran toimesta ohjaamaan ranskalaisen näytelmäkirjailijan Florian Zellerin Isä-näytelmä. Keväällä Ylen haastattelussa Lahti kertoi, että hieman huimasi, kun hän kuuli näytelmävalinnan. Tällä hetkellä huimaa eri syistä. Lahti nauraa iloisesti ja sanoo: ”valtavasti olemme tehneet työtä ja näytelmästä on tulossa hieno! Olen onnellinen, että tähän projektiin on liittynyt Etelä-Pohjanmaan muistiyhdistys.” Isä-näytelmä käsittelee Alzheimerin tautia, ja aiheena muistisairaus koskettaa lähes jokaista suomalaista jollakin tapaa. ”Asian käsitteleminen ja kohtaaminen on äärimmäisen tärkeää mielestäni”, Lahti sanoo. ”Näytelmän katsoja saa tulla avoimin mielin ja voi turvallisesti puhua asiasta omassa mielessään.”

Oma hyvinvointi kumpuaa työn merkityksellisyydestä

Lahti on iloinen Korttesjärven Ylikylän Nuorisoseuran työryhmästä. ”Meillä on hieno porukka, joka on innostunut ja sitoutunut”, Lahti kiittelee. Itse näytelmässä on vain kuusi näyttelijää, mutta ympärillä on iso joukko puvustajia, tekniikoita, kahvionhenkilökuntaa, lipunmyyjiä ja muita vapaaehtoisia ihmisiä. Tämä onkin Lahden mielestä avain nuorisoseuran hengissä pysymiseen nykyäänä. ”Pitää löytää oma juttu, kuten ylikyläläiset ovat löytäneet. Ei voida olla mikään yleisseura, koska tarjontaa on nykyään niin paljon”, Lahti pohtii. Korttesjärven Ylikylän Nuorisoseura on hieno esimerkki siitä, miten pienestä voi nousta suurta, kuten Lahti itsekin. Mutta mikä on pitkän uran tehneen ammattilaisen avain omaan hyvinvointiin? ”Kyllä se on tämä työ, jonka koen merkitykselliseksi!”, Lah-

ti sanoo heti. ”Teen tätä aina toisia ihmisiä varten. Laval-la ja ohjaajana voi kokea todella merkityksellisiä hetkiä. Voi tuntea, että tekee todella vaikuttavaa kulttuurityötä.” Omiksi hetkikseen Lahti listaa esimerkiksi roolinsa Sofi Oksasen kirjoittaman Puhdistus-kirjan pohjalta tehdyn näytelmän vanhana Aliidena Seinäjoen kaupunginteaterissa. Myös vuonna 2000 Lapuan harrastajanäyttelijöiden Täällä Pohjantähden alla jäi Lahden mieleen ohjaajan roolissa. ”Kyllä ensin mietin, että onkohan tämä viisasta”, Lahti muistelee. ”Peruin puheeni, kun näin lapualaisten tulevan sankoin joukoin nauttimaan tästä taidemuodosta, vaikka itse kertomuksen ideologiassa saattoikin olla pureskeltavaa. Silloin herkistyin todella.”

Mitä Lahti haluaisi sanoa nuorille näyttelijänuorille, jotka mielessään kenties unelmoivat yhtä hienosta urasta kuin Lahdella itsellään? ”Sanoisin, että aina kannattaa haakeutua teatterin äärelle. Ryhmät ovat erilaisia, on ammatillaisia ja on kevyempiä porukoita. Kaikesta kokemuksesta on aina hyötyä ja varmasti joka kerta voi päästä kosketuksiin teatterin ytimen kanssa.” Tällä hetkellä Lahti itse unelmoi yhä uusista hienoista hetkistä teatterin parissa ja myös terveistä päivistä. ”Kiitollinen olen kaikesta, mutta ainahan sitä suuntaa ajatuksensa uusiin projekteihin. Unelmana on, että järki pysyy päässä, saan tehdä tätä hienoa työtä ja joskus lähteä saappaat jalassa”, Lahti nauraa.

Korttesjärven Ylikylän Nuorisoseura

- » Perustettu 1906
- » Teatteritoimintaa lähes keskeytyksettä perustamisesta lähtien
- » Tehnyt vierailuesityksiä mm. Savoy-teatteriin
- » Palkittu Esko-patsaalla 2019 esitetystä näytelmästä *Liian paksu perhoseksi*
- » Florian Zeller: Isä-näytelmää esitetään 24.9.–20.11.2022
- » Nettisivut: yys.fi
- » Facebook: YlikylänNS
- » Instagram: [@ylikylannns](https://www.instagram.com/ylikylannns)

Vastuullisuus ja yhdenvertaisuus tapahtumassa – näin sen teet!

TEKSTI ELINA KAAKINEN KUVA MIKKO SINERVO

Suomen Nuorisoseurojen järjestämä Pispalan Sottiisi on yksi Pohjois-Euroopan merkittävimmistä kansainvälisistä kansantanssifestivaaleista, joka järjestetään joka toinen kesä Tampereella. Tapahtuman ohjelmaan kuuluu konsertteja, koulutusta, seminaareja, yö-tansseja sekä klubi-iltoja. Kansainvälisen mausteen tapahtumaan tuovat kansainväliset vieraat. Pispalan Sottiisia vietettiin nyt kuluneena kesänä 15.–19.6. jo 28. kerran.

Vastuullisuus isossa roolissa tapahtumassa

Pispalan Sottiisiin teemana oli tänä vuonna ”tanssin luonto”, ja festivaalin vastuullisiin valintoihin, kuten ekologisuuteen panostettiin tapahtuman järjestelyissä entistä enemmän. Tapahtumassa pyrittiin huomioimaan myös sosiaalinen vastuullisuus, jolla tarkoitetaan sitä, että festivaalilla huomioidaan ihmisten moninaisuus ja yhdenvertaisuus.

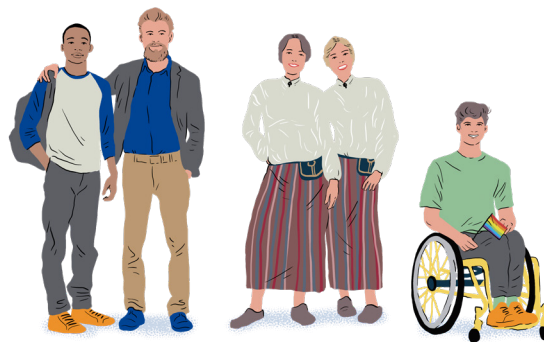
Vastuullisuutta lähdettiin viemään osaksi Pispalan Sottiisiin tapahtumatuotantoa laatimalla tapahtumalle oma vastuullisuussuunnitelma. Suunnitelma toteutti Nuorisoseurojen tanssitapahtumien vastuullisuusvisiota, jossa tähdätään siihen, että vuonna 2030, vastuulliset valinnat ovat tapahtumatuotannon kivijalka. Näin kestävä kehitys tulee pysyväksi osaksi tapahtumatuotantoa. Tällöin tuotannon eri osa-alueita suunnitellaan, toteutetaan ja arvioidaan kestävyiden näkökulmasta.

Suuresta kuvasta käytännön toimenpiteisiin

Vastuullisuussuunnitelmassa tapahtuma pilkottiin keväällä 2022 eri kategorioihin, joita olivat esimerkiksi viestintä, ruokailut, majoitus, etäisyydet ja liikkuminen, somisteet, ympäristö, yleisö ja vapaaehtoiset. Kunkin kategorian alle listattiin toimenpiteitä, joilla kestävä kehitys joko jo tällä hetkellä huomioidaan tapahtumassa tai siihen panostetaan tulevassa kesän tapahtumassa.

Etäisyydet ja kulkeminen -kategoriassa esimerkkitoinenpiteinä olivat: Pispalan Sottiisiin festivaalialueella tilaisuudet ja tapahtumat sijaitsevat joukkoliikenteen varrella sekä yleisöä kannustetaan viestinnän avulla ostamaan Nysse.fi:n joukkoliikennelippu Tampereella. Näin tapahtumassa kannustettiin yleisöä ja vapaaehtoisia liikkumaan tapahtumassa jalan, polkupyörällä tai Tampereen julkista liikennettä hyödyntäen. Osallistujapassin ohessa maa-liskuussa oli mahdollista ostaa edullinen joukkoliikenteen lippu, joka kattoi kaiken kulkemisen festivaalin ajan.

Somisteet-kategoriassa toimenpiteinä olivat muun muassa, että käytämme joka vuosi uudestaan Pispalan Sottiisiin

vanhoja tapahtumasomisteita, kuten windyjä ja roll uppeja. Uudet materiaalit, kuten roll upit, on suunniteltu niin, että niitä voi käyttää tulevaisakin tapahtumissa. Tämä tarkoittaa, ettei uusiin roll uppeihin paineta tapahtumapäivämääriä. Muutkin tapahtumamateriaalit, kuten staff-paidat ja kaulanauhat, suunnitellaan kierrätyshengessä. Pispalan Sottiisiin ei tänä vuonna teetettykään uusia staff-paitoja tai passikaulanauhoja.

Arvot käytäntöön tapahtumassa

Pispalan Sottiisissa toteutuivat myös Suomen Nuorisoseurojen arvot osallisuus, yhdenvertaisuus, moninaisuus ja yhteisöllisyys. Tapahtumalle oli laadittu turvallisemman tilan periaatteet, jotka ovat keino puuttua mahdolliseen epäasialliseen käytökseen ja häirintätilanteisiin. Festivaalialue oli julistettu myös syrjinnästä vapaaksi alue. Tapahtumassa työskentelevät yhdenvertaisuusagentit, joilla on osaamista ja valmiuksia esimerkiksi puuttua häirintään tapahtumissa.

Festivaalin järjestelyissä pyrittiin ottamaan entistä paremmin huomioon ihmisten moninaisuus. Pispalan Sottiisi esimerkiksi ilmoitti etukäteen verkkosivuilla tapahtumapaikkojen esteettömyystiedot sekä sivuilla kerrottiin, mitkä tapahtumat ovat pääsymaksuttomia. Jokaiseen sosiaalisen median videoon lisättiin tekstitykset, jotta myös he, jotka eivät kuule ääntä, voisivat lukea videot näytöltä.

Asiakaspalautteissa vastuullisuus ja yhdenvertaisuus saivat kiitosta

Myös tapahtuman asiakaspalautteissa kysyttiin festivaalin onnistumista ekologisuuden ja yhdenvertaisuuden näkökulmasta. Festivaaliyleisö koki tapahtuman yhdenvertaisuuden onnistuneen, sillä kysyttäessä, millainen mieluinen kuva tapahtumasta jäi yhdenvertaisuuden näkökulmasta, yleisön antamien vastausten keskiarvo oli 4,5 viiden ollessa tyytyväisin ja ykkösen ollessa tyytymättömin. Kysyttäessä tapahtuman ympäristöystävällisyydestä Pispalan Sottiisi sai arvosanan 4 samalla asteikolla.

Harrastusviikko kertoi harrastajien, vapaaehtoisten ja ohjaajien tarinat

TEKSTI RIINA KYLMÄLAHTI RYHMÄKUVA SUVI LEHTINEN

Harrastusviikon tavoitteena on, että jokainen lapsi ja nuori löytää itselleen mieleisen harrastuksen – oli se sitten lukemista, liikkumista, piirtämistä tai metsässä retkeilyä. Kaikki harrastukset ovat yhtä tärkeitä.

Idea harrastusviikosta on lähtenyt alun perin nuorten toiveesta saada oman paikkakunnan harrastusmahdollisuudet koululle tai sen lähistään kokeiltavaksi. Harrastusviikon aikana oppilaille tarjotaan mahdollisuuksia kokeilla taiteen, kulttuurin, tieteen, liikunnan ja muiden alojen harrastustoimintaa. Vuonna 2022 kaikkien yhteinen, valtakunnallinen harrastusviikko järjestettiin neljännen kerran.

Viikon aikana esiteltiin nuorisoseuroissa harrastavien sekä vapaaehtoisina ja ohjaajina toimivien ihmisten tarinoita. Tarinoiden päähenkilöinä esiintyivät eri-ikäiset ja monialaisissa toiminnassa mukana olevat nuorisoseuralaiset.

He kuvaavat omaa toimintaansa ja kertovat siitä, miten harrastaminen alkoi mikä saa heidät pysymään mukana ja millaisia asioita siellä on oppinut

Vilja harrastaa tanssi- ja musiikkiliikuntaa Nuorisoseura Motorassa

”3-vuotias **Vilja** on harrastanut Nuorisoseura Motorassa Tempoa tenaviin -ryhmässä jo muutamana kautena yhdessä äidin kanssa. Nuorisoseuratoiminta oli entuudestaan tuttua, joten oli mukavaa, kun sopiva harrastusryhmä löytyi nuorisoseuroilta. Harrastuksessa Vilja on oppinut mm. motorisia taitoja. Hauskinta on ollut, kun on päässyt kirjaamaan pitkin tanssisalia, tempuilemaan hulavanteilla ja tanssimaan leijailevien hui-

vien kanssa. Vilja on saanut harrastuksen kautta innostuksen ja kimmokkeen tanssimiseen, ja onkin mukavaa, että tanssiharrastusta pystyy jatkamaan samassa seurassa seuraavan ikäluokan ryhmässä. Toivottavasti mahdollisimman moni löytäisi nuorisoseuratoiminnan pariin. Toiminta on antoisaa, laadukasta ja hauskaa!”, kertovat 3-vuotias Vilja ja **Katri-äiti**.

Rianna valmentaa koripalloa Tikkurila-Seurassa

Tiesittekö, että nuorisoseuroissa harrastetaan myös monipuolisesti liikuntaa ja urheilua? Suurimman liikuntaseuramme eli Tikkurila-Seuran koripallovalmentaja **Rianna Soppela** valmentaa useita TikS:n tyttöjoukkueita.

”Pelasin omat junnuvuoteni Tikkurila-Seurassa ja pääsin mukaan valmennuskuvioihin TikS:n kesäleireillä. Harrastustoiminnassa tärkeää ovat hyvät tyypit ja hyvä meininki! Se, että näkee, miten ihmiset nauttivat yhdessä olemisesta ja tekemisestä. Valmentajana on tietysti myös mahtavaa nähdä se, miten pelaajat kehittyvät ja ryhmäytyvät tiiviiksi omaksi pieneksi yhteisöksi.”

Olen oppinut valmentajaessani todella paljon taitoja, mistä on hyötyä ihan jokaisessa arkipäivässä. Yhteistyö- ja empatiataitoja, onnistumisten ja pettymysten käsittelemistä, nopeiden ratkaisujen tekemistä ja vaikka paljon muuta.

Meidän seurassa on tärkeää, että me otamme kaikki huomioon päivittäisessä arjessa. Kaikilla on mahdollisuus olla mukana ja luoda ainutlaatuinen, omanlainen suhde koripalloon ja eritoten omaan joukkueeseen. Kun yksilöt nauttivat ja kokevat olonsa turvallisiksi ja mukavaksi, jokainen joukkueen jäsen saa siitä myös itselleen jotain.”

Mico harrastaa teatteria Reisjärven Kirkonkylän Nuorisoseurassa

Mico Mäenpää harrastaa teatteria seuran alaisuudessa toimivassa harrastajateatteri Retéessä. Viime kesänä Mico näytteli Robin Hoodin roolin koko perheen kesäteatterinäytelmässä. Hän oli mukana myös viime vuoden kesäteatterissa. Tänä vuonna Mico on ollut myös apuohjaajana nuorempien lasten teatterikerhossa.

”Mielestäni harrastamisessa tärkeää on hyvä ryhmähenki ja se fiilis, kun saa tehdä huikeita projekteja matkavien ihmisten kanssa”, kertoo Mico. Myös toisten ohjaaminen on oppimistilanne itselle: ”Teatteria ohjatesani olen oppinut mm. dramatisointia ja kohtauksien ohjaamista”, Mico toteaa.

Rosanna tanssii Kaustisen Nuorisoseuran Ottosissa

Rosanna Paavola on harrastanut kansantanssia 14 vuotta. ”Tällä hetkellä tanssin Ottosissa. Apuohjaamisessa olen ollut mukana vuodesta 2017 lähtien, ja tänä syksynä aloitan ensimmäistä kertaa ohjaajan hommat.

Harrastustoiminnassa on tärkeää, että jokainen voi tulla harjoituksiin omana itsenään. Ohjaajana on mukavaa nähdä, kun lapset pitävät hauskaa harjoituksissa ja nauttivat esiintymisistä.

Tanssiharrastuksen ja ohjauksen kautta olen oppinut tekemään yhteistyötä erilaisten ja eri-ikäisten ihmisten kanssa. Lisäksi olen kehittynyt ilmaisussa, ja varmuus omaa tekemistä kohtaan on kasvanut.”

Sara on teatteriharrastaja Tarvasjoelta

Sara Hänninen Tarvasjoelta harrastaa teatteria. ”Taisin aloittaa teatteriurani kahdeksanvuotiaana. Olin muuttanut vuotta aiemmin Tarvasjoelle ja kerroin papalleni haaveistani päästä näyttelemään. Hän vei minut Nuorisoseuran kesäteatterin harjoituksiin, ja kysyimme, löytyisikö minulle roolia. Muistan, kuinka minua jännitti olla ainoa lapsi paikalla treeneissä. Myöhemmin näytelmään otettiin mukaan myös muita lapsia, mutta olin ainoa, joka meistä tälle tielle jäi. Sitten minusta tuli Tarvasjoen Nuorisoseuran kesäteatterin vakiokalustoa oltuani mukana kaikissa seuraavissa produktioissa.

Teatterikärpäsen päästyä puremaan oikein kunnolla kokosin myös ystävästäni oman näytelmäporukan. Meitä oli viidentoista 10–12-vuotiaan nuoren ryhmä kasassa, mutta tarvitsimme vielä tilat ja rahoituksen. Kun silloinen johtokunta kuuli aikeistamme, nuorisoseura tarjosi meille mahdollisuuden aloittaa lastenteatteritoiminnan kunnassamme. Siitä lähtien olen ohjannut viikoittain eri-ikäisten lasten ja nuorten ryhmiä sekä toteuttanut neljä värikästä ja vaiherikasta produktiota. Vuosien varrella teatterissamme on ollut näyttelemässä yli 60 lasta ja nuorta, joka on näin ohjaajan näkökulmasta hyvä saavutus ottaen huomioon alueemme pienuuden.

Itse pidän erityisen tärkeänä vapautta ja mahdollisuutta toteuttaa itseään. Esiintymään pääseminen on tietysti teatteritoiminnan iso plussa, mutta mahtavat harjoituskaverit sekä hyvä tekemisen meininki ovat vielä sitäkin suurempia tekijöitä. Sitä yhteishenkeä, mikä teatterilaisten välille syntyy, on lähes mahdotonta sanoin kuvaila. Minulla on myös harrastuksessani vapaus olla täysin oma itseni kaikkine vahvuuksineni ja heikkouksineni.

Nuorisoseuran harrastustoiminnassa erikoisuutena on kokemukseni mukaan eri ikäryhmien ja sukupolvien kohtaaminen. Lisäksi kattojärjestön alla harrastaessa syntyy myös yhteys eri alueiden seurojen ryhmien välille. Ohjaajan näkökulmasta Nuorisoseurojen alla ohjaaminen tarjoaa paljon tukea niin materiaalien, koulutusten kuin vertaistuenkin muodossa. Nuorisoseuroissa harrastamisessa myös valtakunnalliset tapahtumat ovat isossa roolissa.”

Risto ja Eija ovat aktiivisia Mahlun Nuorisoseuran vapaaehtoisia

Aktiivivapaaehtoiset **Risto** ja **Eija Rautiainen** ovat seuransa todellisia dynamoja ja mahdollistavat monelle harrastamisen.

”Olen saanut nuorisoseuralaisuuteni jo ”äidinmaidossa”. Todennäköisesti olin Lanneveden Sampolan näyttämöllä jo ennen kuin osasin kävellä. Kotikylälläni kaikki pyöri seurantalons ympärillä. Siellä olivat kylän kaikki nuoret. Siellä kokoonnuttiin porukalla iltaisin erilaisiin harrastuksiin”, Risto kertoo.

Eija taas kertoo, että hänen ensimmäinen kosketuspintansa oli Uuraisten nuorisoseurantalons. Vuosilukua hän ei muista, mutta harrasti siellä muun muassa kansantanssia ja näyttölemistä.

Muutin 90-luvun alussa silloisen perheeni kanssa Lannevedelle ja lasten harrastusten myötä löysin itseni Sampolasta.”

Risto ja Eija kertovat, että harrastustoiminta on hyvä vastapaino työlle. Risto kertoo harrastaneensa teatteria jo viisikymmentä vuotta, ja juuri nuorisoseurateatteri on saanut hänet alun alkaen liittymään varsinaiseen seuratoimintaan. Sitä kautta työ on sitten painottunut aina enemmän ja enemmän varsinaiseen yhdistystoimintaan. Yksi tärkeä tekijä harrastustoiminnassa on se, että pystyy kehittämään itseään ja toiminta antaa onnistumisen tunteita. Eija kertoo, että nuorisoseura on voi-

maannuttava ja hyvä yhteisö. Se antaa mahdollisuuden tutustua uusiin ihmisiin ja sitä kautta saada ystäviä. Nuorisoseuratyö on iloista tekemistä oman kylän hyväksi.

”Näen, että nuorisoseurantalons on koko kylän yhteinen olohuone, jossa pystyy harrastamaan omien mieltymysten mukaan monenlaisia asioita”, Eija kertoo.

Risto ja Eija tuumivat lähes yhteen ääneen, että nuorisoseuralla on matala kynnys, jonne on helppo tulla harrastamaan. Moni nuorisoseura toimii pienillä sivukylillä, ja mahdollinen harrastustoiminta on yleensä varsin pienen matkan päässä kotoa. Moni nuorisoseura tarjoaa harrastuksille myöskin tilat. Nuorisoseuroilla on pitkät perinteet. Harrastuskenttä on laaja, eikä ole keskittynyt vain yhteen asiaan.

Ruuhkaryhmä syntyi halusta saada lisää tanhua elämään

Nuorisoseuroissa voivat myös aikuiset harrastaa, ja myös uusia nuorisoseuroja saattaa syntyä yhteisen harrastamisen äärelle.

Ruuhkaryhmä syntyi vuonna 2022, kun joukko kansantanssijoita eri puolilta Suomea halusi saada lisää tanhua elämäänsä. Niinpä he perustivat Ruuhka-Suomen Nuorisoseuran luodakseen oman näköisensä tanssiyhteisön ja tuodakseen esiin omaa tulkintaansa kansanperinteestä.

”Ruuhkaryhmässä harrastaminen on tärkeää, koska olemme yhdessä muiden aktiivien kanssa olleet perustamassa sitä ja saamme tehdä siitä ihan oman näköistämme. Parasta ryhmässä ovat ehdottomasti ihmiset. Meille on alusta asti ollut tärkeää se, että haluamme paitsi tanssia yhdessä, myös viihdymme yhdessä. Se näkyy treeneissä!”, kertoo Ruuhkaryhmän jäsen **Daniel Walenius**. ”Elämän ruuhkassa tanhu tarjoaa tärkeän pysäkin, jolta pääsee samaan kyytiin leikin, ystävyiden ja lajirakkauden kanssa”, kuuluu Ruuhkaryhmän kuvaus omasta harrastuksestaan.

Onnellisten lasten saari

TEKSTI JA KUVA ANNICA JOKINEN

Siitaman Nuorisoseuran kesäleirillä Pikku-Vittasen saarella on vuosikymmenien perinteet.

Uimista, suppailua, melomista ja venekyytejä. Siitaman Nuorisoseuran järjestämä kesäleiri Pikku-Vittasen saarella Pirkanmaan Vesijärvellä tarjoaa monta eri tapaa nauttia vesillä olosta.

Leiri kesti neljä päivää, ja leiriläiset ja ohjaajat yöpyivät teltoissa. Leiripäällikkö **Paula Lakua** on ollut jo ainakin kolmena edellisenä vuonna mukana leirillä. Alun perin hän päätyi ohjaajaksi lastensa kautta.

”Tämä on hyvä leiri, koska kaikki asiat ja ohjelma mietitään lasten kannalta. Lasten mielipiteitä oikeasti kuunnellaan. Olemme lasteni kanssa tykänneet tästä leiristä kovasti”, Lakua kertoo.

Leiriä on järjestetty jo yli 60 vuoden ajan. Aikoinaan leiriä järjesti Tuiskun urheiluseura, mutta noin kaksikymmentä vuotta sitten saaren hoitovastuu siirtyi Siitaman Nuorisoseuralle. Leiriperinnettä ei haluttu lopettaa, joten leiriä jatkettiin nuorisoseuran toimesta. Ruuat on viimeiset kymmenen vuotta tehty nuorisoseuran-talo Jukolassa, josta ne kuljetetaan päivittäin saareen.

”Aiemmin, kun ruoka tehtiin vielä saarella, se oli hankalaa. Piti kaikkia pressurakennelmia pystytellä, ja hel-

la saattoi savuttaa. Nykyään ruoka tehdään paremmilla välineillä ja hygieenisemmin. Ohjaajillekin jää paremmin aikaa keskittyä itse leiriin”, **Maija Nykänen** kertoo.

75-vuotias Nykänen on ollut pitkään leirin toiminnassa mukana. Leirin alkuaikoina hän oli siellä leiriläisenä, myöhemmin ohjaajana ja tämänvuotisenkin leirin osalta auttoi ruokapuolen kanssa. Tänä vuonna hänen lapsenlapsensa **Netta Nykänen** oli yksi leirin ohjaajista. Myös Netta on aiemmin ollut mukana leiriläisenä.

Leirillä on monenlaista ohjelmaa, mutta pidetyimmät ovat varsin perinteisiä. 9-vuotias **Matias Kuusjärvi** kertoo uineensa, leikkineensä suppilaudalla ja kaa-tuilleensa paljon. Hän pitää myös telttailusta.

”Lemppareita leiriltä on uiminen ja buffetti”, Matias sanoo. Buffetilla tarkoitetaan leirin kioskia, joka aukeni aina päivällisen jälkeen. Koska lapsia oli paljon, uimavuorot oli jaettu kolmeen ryhmään; näin jokainen ryhmä sai uida valvotusti puoli tuntia kerrallaan.

Tänä vuonna uutena aktiviteettinä oli SUP-laudat, jotka toivat uimiseen uuden puolen. Laudalla oli välillä useampikin lapsi kerrallaan ja riemua riitti, kun lauta kippasi kyytiläiset järveen. Saarella on myös kanootti, jota halukkaat saivat kokeilla.

Leirillä oli tänä vuonna yhteensä 25 lasta. Ikähaarukka oli kahdeksasta viiteentoista ikävuoteen. **Kerttu Mätäsjärvi**, 13, ja **Sofia Kuusisto**, 15, olivat leiriläisistä vanhimmaista päästä. Kummatkin ovat jo olleet mone-na aiempanakin vuonna mukana. ”Leirillä ollaan aina uitu, saunottu ja pelattu”, tytöt kertovat.

Totta kai ohjelmassa oli myös leiriolympialaiset. Niissä kilpailtiin yhteensä kuudessa eri lajissa, joissa kustakin lajista palkittiin parhaat tulokset. **Carita Kuusjärven**, 10, lempilaji oli lusikan ja pingispallon kuljetus suussa. Parhaiten hän menestyi lajissa, jossa kuljetettiin höyhen puhaltamalla pöydän päästä toiseen.

Leiriolympialaisten lisäksi palkintoja ropisi muistakin kilpailuista. Leirillä kisattiin muun muassa luontoaiheisessa tietovisassa sekä siitä, kenellä on telttatarkastuksen siistein teltta. Leiriläiset saivat myös kirjoittaa toisilleen leiripostia, jotka jaettiin aina iltaisin. Sähköttömässä saarella lapset viihtyivät perusasioiden äärellä, mutta lopulta koitti paluu sivistyksen, vesivessojen ja ruutujen ääreen. Leiripäällikkö totesikin viimeisenä iltana: ”tämä on sellainen ympäristö, jossa lapset voivat oikeasti olla lapsia”.

Leiripäällikkö Paula Lakua keksi lapsille monenlaista ohjelmaa, kuten askartelua.

Huikeat yli tuhat kouluikäistä osallistui kesän Luova lava -leireille

TEKSTI RIINA KYLMÄLAHTI JA PIRITA LAIHO

Luova lava -leirikesä 2022 on ollut huikea. Unelmien planeetta -teeman ympärille syntyi loistokkaita esityksiä ja miljoonia tähtihetkiä, joita osallistujat yhdessä leirikaverien sekä ohjaajien kanssa pääsivät kokemaan.

Luova lava -leirejä järjestettiin viime kesänä 80 kappaletta, ja niillä oli yhteensä 1020 kouluikäistä leiriläistä. Leirien ohjaajina työskenteli 90 luovan toiminnan ja esittävien taiteiden osaavaa ammattilaista. Ohjaajajoukkoa vahvisti huippujoukko nuoria apuohjaajia. Alle 18-vuotiaita ohjaajia leirikesässä oli 70 henkilöä. Nuorten palkkaukseen saatiin avustusta muun muassa kuntien sekä Osuuspankin lahjoittamista kesätyöseteleistä.

Lisäksi leirien tukitoimintaan osallistui 57 henkilöä. He vastasivat tärkeästä toiminnasta lasten kesätoiminnan toteuttamisen mahdollistamiseksi. Nuorisoseurojen vapaaehtoiset ja muut työntekijät osallistuivat ruoanlaittoon, siivoukseen, toiminnan oranisointiin, tavarahankintoihin ja olivat myös apuna retkillä. Yhteensä kuluneen kesän Luova lava -leirien organisaatioon kuului siis 217 henkilöä.

Kaikki mukaan leirikesään

Nuorisoseurojen Luova lava leiritoiminta on tavoittanut vuosi vuodelta uusia osallistujia ja ikäryhmiä. Useammalla paikkakunnalla järjestettiin myös nuorten leirejä, jotta aiempina vuosina mukana olleet osallistujat pääsevät edelleen mukaan. Leirien isompi ohjaajien määrä mahdollisti myös muun muassa erityislasten lasten leireillä mukana olon. Leiripaikkoina toimivat pääasiassa nuorisoseurantalot, kuntien nuorisotilat sekä koulut.

Yhteistyöllä mahdollistettiin leirien toteutuminen

Leirien toteutuksessa tehtiin yhteistyötä alueen muiden yhdistysten, kunnan, seurakunnan sekä eri opistojen kanssa. Moni nuorisoseurojen vastuhenkilö totesi, että yhteistyö mahdollistaa kesätoiminnan järjestämisen. Vapaaehtoisesti toimivalle leirien järjestäminen, johon kuuluu muun muassa tilojen tarjoaminen sekä ruokahuollosta ja työnantajavelvoitteista huolehtiminen, voisi olla yksin turhan iso urakka. Nuorisoseurantalot ja paikalliset yhdistykset ovat erinomaisia toimintaympäristöjä luovalle toiminnalle. Kaikkeen toimintaan ja järjestelyihin liittyviin asioihin saa apua nuorisoseurojen työntekijöiltä sekä Suomen Nuorisoseurojen työkalupakista.

Turvallinen unelmien planeetta

Kesän 2022 Luova lava -toiminnan teemana oli unelmien planeetta. Teema sai kiitosta niin ohjaajilta kuin leiriläisiltäkin, ja sitä oli toteutettu todella monella tavalla niin tanssin, räppäyksen, näytelmien kuin oman planeettamaailman rakentamisessakin. Luova lava leireillä toteutettiin turvallisemman tilan periaatteita. Ohjaajat kiittivät saamistaan ohjeista ja tukimateriaalista leirin toteutukseen.

Harrastaminen

Luova lava -leiri toi iloa ja uusia kokemuksia

TEKSTI SINI KORHONEN

Kesä toi mukanaan lasten Luova lava -leirit eri puolille Suomea; Pohjois-Karjalassa leireiltiin Nurmeksessa paikkakuntalaisilta saatujen vinkkien avulla Kirkkokadun koululla. Yhteistyö kaupungin eri toimijoiden mahdollisti leiriosallistumisen kahdeksalle ukrainalaislapselle, koulun tilat sekä kaupungin ruokapalvelun mainiot lounaat. Osa ukrainalaisista oli saapunut Suomeen jo alkuvuodesta, osa vasta muutamaa viikkoa aiemmin. Kaupungin tarjoama juniorikortti oli mahdollista hyödyntää myös leirin osallistumismaksuissa.

Yhteisen kielen puuttuessa ohjaajilta vaadittiin normaalia enemmän toiminnan suunnittelua ja ohjeistusten selkeyttä. Koulun rehtorin suosiollisella avustuksella saatiin yhteys koululla toimivaan avustajaan, itsekin Ukrainasta Suomeen tulleeseen **Tetianaan**, joka lupautui leirille tulikiksi. Yhdessä suomalaissisarusten, **Martan** ja **Idan**, kanssa hän muodosti ohjaajakolmikoon vailla vertaa. Leiripäivät olivat täynnä kielten sekamelskaa ja yhdessä opettelua, mutta iloisin mielin ja toisia kunnioittaen. Naurua ja hymyjä riitti aamusta aina kotiinlähtöön saakka.

Innostus tarttuu ja leviää

Osallistujista parasta oli ehdottomasti silmämurhaaja-peli; sitä toivottiin heti ensimmäisestä pelikerrasta

lähtien yhä uudelleen ja uudelleen. Ensimmäisen pelikerran arkuudesta ei ollut tietoaakaan, kun jokainen laittoi näyttelijänlahjat käyttöön perjantain viimeisessä pelissä. Unelmien planeetta -askarteluissa korostuivat ystävät, perhe, luonto ja rauha. Osallisuuden ollessa yksi tärkeimmistä leirielementeistä, toimintaa suunniteltiin ja toteutettiin paljon lasten ehdoilla ja heitä kuunnellen. Ulkona leikittiin ja piirrettiin asfalttiin, opeteltiin soittamaan boomwhackerseillä sekä improvisoitiin erilaisia roolihahmoja. Leirityö palauttaa mieleen, että aikuisten tehtävä on järjestää onnistumisen ja osallisuuden kokemuksia. Sillä kuin huomaamatta ymmärtää innostuksen tarttuvan itseensäkin ja leviävän siitä eteenpäin.

Silmäkulmissa kimaltelevilta kyyneliltä olisi tuskin kukaan voinut välttää, kun kenraaliharjoituksen aikana ujo lapsi rohkaistui raikuvien aplodien saattelemana lavalle esittääkseen lyhyen ukulele-soolon. Yhä edelleen huomaa liikuttuvani, kun näen silmiäni edessä tuon pienen tärisevän ja paikoilleen pysähtyneen lapsen sekä esityksen jälkeisen valloittavan hymyn, joka hänestä säteili koko kehon voimin. Läheisten ollessa katsomossa ei ujoudesta ollut tietoaakaan. On etuoikeus saada olla mukana näissä onnistumisen hetkissä.

Harrastaminen

”Noitatunturin kurussa oli vielä kesäkuussa lunta” – Ohkolan Nuorisoseuran vaellus

TEKSTI PIRITA LAIHO

Ohkolan Nuorisoseurassa tehtiin jo 15. koko perheen vaellusretki kesällä 2022. Tällä kertaa kohde oli Pyhä-Luoston kansallispuisto. Vaellukselle ovat kaikki kiinnostuneet tervetulleita ja tämän kertaiseen ryhmään kuului 39 henkilöä ikäjakaumaltaan 2–77-vuotiaita.

Ryhmä jakautui kahteen: kuuden hengen mökiryhmä teki päivävaelluksia, ja isompi ryhmä, johon kuului 11 aikuista sekä 21 lasta ja nuorta, vaelsivat noin 40 kilometrin matkan huiputtaen Uko-Luoston ja Noitatunturin, vierailen ametistikaivoksella ja yöpyen Pyhälamella, Huttujärvellä sekä Karhunjuomalammella. Keskimäärin päivämatkan pituus oli noin 10 km. Yöpymiset tapahtuivat virallisilla kansallispuiston yöpymispaikoilla. Ryhmän koko oli 15 telttakuntaa. Virallisilla yöpymispaikoilla oli tulentekopaidat sekä kahdessa yöpymispaikassa kaivovesi, muuten puhdasta vettä saa vaelluksen aikana keittämällä.

Vaellusta suunniteltiin noin puoli vuotta etukäteen ja suunnittelua tehtiin yhteistyössä myös Pyhä-Luoston kansallispuiston henkilökunnan kanssa. ”Tarpeeksi ajoissa aloitettu suunnittelu hyödyttää molempia osapuolia”, kertoo vaelluksen järjestäjä **Essi Malmberg**. Vaelluksesta jaettiin tietoa myös kansallispuiston virallisilla facebook-sivuilla.

Vaellukselle lähtevä ryhmä koottiin hyvissä ajoin, koska metsään ei voi lähteä ilman kunnon ennakkovalmisteluja ja suunnittelua. Mukana oli niin vaellus-

konkareita kuin ensikertalaisiakin. Ennakkotapaamisissa tutustuttiin, käytiin läpi luonnossa käyttäytymistä ja sitä, miten kansallispuistoissa toimitaan. Käytiin keskusteluja varustuksesta, hyvästä retkiruoasta ja siitä, mitä kannattaa ottaa mukaan. Ensiapuun ja tarvikkeisiin on hyvä kiinnittää ennakolta huomioita. Isossa porukassa voidaan jakaa tarvikevastuita, eikä kaikkien tarvitse kantaa kaikkea mukana. Lähempänä vaellusta ennakoitiin myös säätä. Ryhmälle perustettiin oma whatsapp-ryhmä, jolla pystyttiin vaelluksen aikana jakamaan tietoa. Vaelluksen suunnitteluun saatiin tukea Opintokeskus Kansalaisfoorumien yhteisöllisestä opintoryhmästä. Vaellusta varten tehtiin nuorisoseurassa myös talven aikana talkoita, jotta vaelluksen osallistumismaksu olisi mahdollinen kaikille halukkaille. Lasten ja nuorten vaellusta tuki Mäntsälän seurakunta ja Mäntsälän Osuuspankki.

5-vuotias käveli koko matkan eväsreppunsa kanssa

Vaellusajankohdaksi valikoitui kesäkuu, koska silloin kansallispuistoissa on väljyyttä. Tällä kertaa kuljet-

tiin merkittyä reittiä pitkin, mikä mahdollisti jokaiselle oman sopivan päivävaughdin. Nuoret kulkivat omassa porukassaan, ja pienten kanssa tutkittiin ja ihmeteltiin luontoa sopivin väliajoin. Myös eväät olivat jakamisen kannalta ratkaisevassa roolissa. Reitin polku oli keskivaikea. Pienille lapsille kivet olivat korkeita ja haastavia kävellä. 2-vuotias kulki pääosin hartioilla, mutta jo 5-vuotias käveli koko matkan itse pienen eväsreppun kanssa. Vaikka vaellusta kuljettiin pienemmissä ryhmissä, oli yhdessä sovittu häntäheikki, joka kulkee viimeisenä ja varmistaa, että kaikki pääsevät sovitulle yöpymispaikalle.

10-vuotiaalle **Emmalle** ensimmäiseltä vaellukselta jäi erityisesti mieleen se, että välillä oltiin pilven sisällä, maisemat oli tosi hienoja ja kivikossa oli kiva kävellä, pystyi hyppimään kiveltä toiselle. Luonto innosti laulamaan erilaisia luontolauluja kulkiessa ja illalla leikeissä. Aikuiset totesivatkin, että luonnossa arki unohtuu, aikatauluilla ei ole merkitystä ja ollaan yhdessä kiireettömästi. Istutaan nuotiolla, jutellaan ja lauletaan.

”Vaellusreissulle on aina pyritty löytämään jokin vierailukohde”, kertoo Essi Malmberg. Tällä kertaa vierailtiin ametistikaivoksessa, joka jäi erityisesti 10-vuotiaan

Ohkolan Nuorisoseuran 11 aikuista sekä 21 lasta ja nuorta vaelsivat noin 40 kilometrin matkan huiputtaen Ukko-Luoston ja Noitatunturin. Keskimääräinen päivämatka oli noin 10 kilometriä.

Pepin ja 8-vuotiaan **Mirkan** mieleen. Ametistikaivoksella sai kaivaa oman jalokiven ja jokainen sai ottaa mukaan yhden nyrkkiä pienemmän ametistin. Nämä aarteet ovat vieläkin tallessa.

”Päällimmäisenä jäi mieleen lasten ja nuorten ilo ja riemu, mahtavat maisemat sekä monipuolinen sääkokemus. Into, bussikuski, takasi turvallisen ja joutuisan matkan, hieno asia!”, kommentoi eräs aikuinen matkaa. Matka kesti yhteensä kuusi päivää, joista neljä oli varsinaisia vaelluspäiviä ja kaksi matkapäiviä bussilla Mäntsälästä Pyhä-Luostolle. Viimeinen yö vaelluksen jälkeen vietettiin Kuusamon Tropiikissa, josta oli mukava lähteä puhtaana pitkälle kotimatalle.

Parasta yhteinen tekeminen ja välittömyys

Vaelluksella ryhmä toimii omassa kuplassa ja varsin yhteisöllisesti. ”Välittömyys ja yhteinen kiireetön aika on parasta”, toteavat **Nina Allonen** ja **Heli Kamila**. Turvallisuussyistä puhelimet olivat kaikilla mukana, mutta niitä käytettiin pääasiassa viestintään. Muutoin luonto vei mielikuvituksen ja huomion mennessään. Pepin toisella vaelluksella mieleen jäivät pitkospuut ja suo, joka laittoi mielikuvituksen laukkaamaan ja siitä syntyi monta leikkiä matkalla ja perillä leiripaikassa. Illalla leiripaikan auringonlaskut olivat Pepin mukaan hienoja.

11-vuotiaalle **Petralle** tämä oli jo viides vaellus. Omasa rinkassa mukana kulkivat ruoat, makuupussi, makuualusta ja omat vaatteet. Rinkka tuntui Petran mielestä kevyeltä tai samanlaiselta kantaa kuin koululauku. ”Tunturissa ylhäällä oleminen oli kivaa. Näki maisemat hyvin”, toteaa Petra. ”Pakkaamisessa tärkeää on, että myös lapset tietävät, mitä varusteita on mukana mihinkin sähän”, toteaa Essi Malmberg.

Viidellä vaelluksella mukana ollut Mirka iloitsi nähdessään riekon läheltä. Myös pitkät bussimatkat olivat kivoja, kun vietettiin aikaa yhdessä ja tehtiin kysymyksiä ja arvoituksia. Huttujärvellä vanha vene innoitti leikkimään prinsessaleikkiä rannassa päivän vaelluksen jälkeen. Aikuiset totesivatkin, että lapsille reissu ei ollut mitenkään rankka, vaan leiriytymisen jälkeen alkoi uudet vapaat leikit, joita innoitti päivällä nähdyt asiat. Puhelimet saivat rauhassa odottaa teltoissa.

Yhdessä matkatessa erityisen vahvaa on yhteisöllisyys. 11-vuotiaan **Akselin** mielestä parasta oli yhteinen tekeminen kavereiden kanssa linja-autossa. ”Yhteiselle vaellukselle on ollut mahdollista ottaa myös nuorten kavereita mukaan, ilman omia vanhempia”, toteaa Essi Malmberg. Johon **Iiris** toteaa puoliksi leikillään: ”jos lähdetään oman perheen kesken, mä jään kotiin, koska ei ole ketään kavereita”.

Ensi kesän vaelluksen suunnittelu on jo aloitettu.

Nuorisoseurojen arvot arjessa

Dynamo sytyttää valon

TEKSTI MIKA TEPPANAINEN JA NAZIA ASIF KUVA NAZIA ASIF

Nuoret Etelä-Savon dynamoina -hankkeessa 16–25-vuotias nuori pääsee itse tuottamaan asuinpaikkakunnalleen, Mikkeliin tai Pieksämäelle, ihkauuden tapahtuman. Vuoden 2023 elokuun loppuun mennessä Mikkelin ja Pieksämäen nuoret saavat kokea neljä uutta tapahtumaa tekijöinä ja kokijoina. Tavoitteena on, että oma kotikaupunki on entistäkin rakkaampi, kun on itse osallisena sen tapahtumakentän rakentamisessa. Nuoret Etelä-Savon Dynamoina on Etelä-Savon ELY-keskuksen rahoittama ja Suomen Nuorisoseurojen hallinnoima ESR-hanke. Tavoitteena on ennaltaehkäistä nuorten syrjäytymistä nuoren omaa toimijuutta aktivoimalla, osallisuuden keinoin.

Vartin varoajalla tapahtumatuoottajaksi

Hankkeen ensimmäinen kevät täyttyi PMK Track Festin suunnitelmista. Ryhmä toisilleen tuntemattomia nuoria kehitti, nimeä myöten, uuden, katukulttuuriin keskittyvän festivaalin Pieksämäelle. Yksi tekijöistä on **Mika Teppanainen**, joka lähti mukaan toimintaan kevään hektisen hengen mukaisesti, vartin varoajalla. Mika kysyi sähköpostitse, millaisesta toiminnasta on kyse ja voisiko hän vielä päästä mukaan. Sattumoisin

hankkeen vetäjät **Nazia Asif** ja **Aki Menna** olivat juuri Dynamo-ryhmän tapaamisessa. Mika sai puhelun koko ryhmältä ja kutsun tulla saman tien kokoontumiseen mukaan ja hän tuli. Näin Mika itse kertoo matkastaan PMK Trackin kehittäjänä ja luojana Dynamo-ryhmässä.

”Kun istahdin ensimmäistä kertaa siinä hetkessä uusien ihmisten joukkoon kuuntelemaan ja ihmettelemään, ajattelin, että mitä visiota kohti me lähdemme liikkumaan ja minkälaisen kokoonpanon kanssa olinkaan tekemisissä? Liityin kaksi viikkoa myöhemmin, mietteet ja ideat olivat kerenneet jo muhimaan ryhmän sisällä. Ennen huhtikuuta ajatuksena oli ensisijaisesti pyörittää ulkoilmaelokuvasetti Kulttuurikeskus Poleenin seinään ja muuta mukavaa oheisohjelmaa ihmisille. Realismi painoi kuitenkin niskaan ja kustannukset nousivat pilviin. Pienen tappion jälkeen katseet kääntyivät kuitenkin jo aivan uutta konseptia kohden. Katukulttuuriteemalla varustettu festivaali!”

Vetonaulana Etta

”Mikäs sen hienompaa kuin erinomainen musiikki, tekemistä ja ruokaa? Ryhmästä muodostui tiivis ja tehokas joukkue, joka pohti ja toteutti määrätietoisesti ideoita. Tarvitsimme ajankohtaisen ja nousukiittoa tekevän artistin, jota lähetettiin seulomaan lukuisten tarjouspyyntöjen kera. Vaihtoehtoja kertyi monia, mutta yksi nimi erottui selkeästi muista. **Etta**, ai että Etta!

▲ Tauski ja Antsu hetkeä ennen keikkaa. PMK Track Fest oli parivaljakolle yksi ensimmäisistä keikkapaikoista.

PMK Track Festin jengi, Aki Menna, Mika Teppanainen, Milla Vauhkonen, Annikati Markkanen, Veera Toivonen, Nazia Asif ja Gülsüm Ciftci yhdessä tapahtuman pääartistin, Etan kanssa. Etta hymyilee porukan keskellä hattu päässä.

Ideoitahan oli kaiken kaikkiaan rutkasti! Sade ry:n kanssa tehty Call Out -yhteistyö osoittautui todella hyväksi ideaksi ja siitä jäi paljon kokemusta käteen. Pala-
verit ja tapaamiset vahvistivat tapahtuman kokonaisuutta ja halua luoda jotakin hienoa, samalla itseilmaisu kehittyi. Microsoft Teamsin käyttö tuli hyvin tutuksi ja robottiäänit myös. Ohjaaja **Tiinalle** isot propsit leipurin hommista, kukaan ei jäänyt nälkäiseksi työn äärellä.

Nuori Kulttuuri Talks -konsepti oli ainoa, jossa heräsi epäily, ettei tämä toimisi Pieksämäellä. Kun tutustuimme lisää Talks kokonaisuuteen ja kuinka se voisi edesauttaa nuorten ja päättäjien välistä synergiaa, niin mieleni alkoi muuttumaan. Eihän täälläpäin nuoria kauheasti kuunnella, eikä 16–25-vuotiaille löydy kauheasti menoa ja meininkiä. Kulttuuritoiminta on vähäistä ja urheiluseuroja on kourallinen tarjolla. Täälläpäin skeitiparkki muuttuu pumptrack-radaksi ja Ideapark Prismaksi. Jos nuoria saisi pysymään Pieksämäellä, niin se olisi päättäjien suurin saavutus vuosikymmeniin.”

Hommat pelasivat hyvin yhteen

”Tapahtuman muovaautuminen toteuttamiskelpoiseksi vaati paljon mietintätyötä ja suunnittelua. Aikataulutus, luvat, järkkärit, sponsorit, muut toimijat, vapaaehtoiset ja infra. Bäckäriille herkut ja tietenkin hyvä nesteytys. Nazia hoiti hommat todella hyvin, isot kiitokset ja hurraahuudot ovat aiheellisia. Tapahtuman luominen vaatii aika monta soittoa ja palaveria.

Call Out Suomi hoiti DJ-, katutanssi-, raplyriikka- ja graffitityöpajat. Samalla Rehtori ja Joosu J saatiin esiintymään 30 minuutin seteillä. Siinä oli aikamoinen paketti yhdeltä istumalta ja hommat pelasivat hyvin. Dynamo-ryhmämme esiintyvä **Tauski** veti myös aika un-

derground-tyylisen keikan, vaikka monet sekoittivat Tauskia meidän Tauskiin, niin sehän oli vaan myönteistä mainostusta PMK Track Festille.

Tapahtumapäivänä oli aivan erinomainen fiilis, sitä tunsu, kuinka kaikki, mitä muovasimme fläppitaululla tai muistilapuilla heräsi eloon. Mikään idea ei valunut hukkaan ja nuoriahan tuli! Alueen rakentaminen oli myös mukavaa puuhaa. Propsit myös juontajille, itse olisin jännittänyt moista roolia, mutta **Veera** ja **Annikati** hoiti homman kotiin.”

Tapahtumassa mukana noin 450 kävijää

Pieksämäellä, Heikinlammen lavalla, 10.6.2022 pidetty PMK Track Fest keräsi noin 450 kävijää. Ensimmäistä kertaa järjestetty nuorten katukulttuuriin keskittyvä ilmaisfestari koettiin hyväntuulisessa ja urbaanissa puistomiljöössä. Jyväskyläläisen **Eppu Vatasen** vetämä skeittityöpaja veti kuin magneetti paikallisia harrastajia. Runsaasta työpajatarjonnasta erottautui myös **Arttu Martikaisen** ohjaama graffitipaja. Illan pääartistia Ettaa seurasi noin 250 pieksämäkeläistä nuorta. Etalle oli viikkoa ennen Pieksämäen festivaalia luovutettu kultalevy hänen ensimmäisestä albumistaan. Ryhmän vetäjien, Akin ja Nazian lisäksi **Tiina Kontro-Heiskasen**, oli vain nyökyteltävä: ryhmä oli todella ajan hermolla valintojensa suhteen.

Dynamo-hanke muutti elokuun alussa Mikkeliin ja ryhtyy siellä keräämään uusia ryhmiä toteuttamaan jotain aivan uutta. Tärkeimpinä matkaeväinä ovat Pieksämäen ryhmän kokemukset; yhteisöllisyys ja osallisuus luovat omistajuutta tekeillä olevaan tehtävään. Vaikuttaisi siltä, että Pieksämäellä nähdään myös kesällä 2023 PMK Track Fest, vaikka hanke Pieksämäen osalta päättyi. Ainakin tahtotila on suuri.

Mikä ihmeen Nuori Kulttuuri Talks?

TEKSTI JOHANNA HURME KUVAT JOONAS MÄKIVIRTA

”Nuorille pitäisi olla olemassa samankaltainen keskustelumahdollisuus kuin aikuisille on SuomiAreena”, heitti Porin kulttuuriyksikön päällikkö Jyri Träskelin Nuori Kulttuuri Pori 2021 -festivaalin suunnittelupalaverissa. Kaksi vuotta siitä eteenpäin Nuori Kulttuuri ja Suomen Nuorisoseurojen Nuoret Vaikuttajat ovat järjestäneet kymmeniä erilaisia keskustelutilaisuuksia, missä nuoret itse ovat suunnitelleet ja toteuttaneet keskustelualustoja nuorten ja aikuisten kohtaamiseen.

”Nuori Kulttuuri Talksien tekeminen on ollut järjettömän mielenkiintoista. En itse harasta kulttuurin ja taiteen parissa, mutta näiden järjestämisen kautta olen päässyt osalliseksi keskusteluja, missä voin kuunnella harrastajien ja päättäjien ajatuksia näihin asioihin sekä havaita, kuinka samansuuntaisia toiveita heillä onkaan nuorten taide- ja kulttuuriharrastamisesta”, kertoo tapahtumia tuottanut ja fasilitoijana toiminut **Veera Henttonen**.

Nuori Kulttuuri Talksissa on rakenteena tuottaa yhdessä nuorten kanssa keskustelualustoja, missä he pääsevät keskustelemaan heitä puhuttavista aiheista kulttuuri- ja taideharrastamisesta poliitikkojen, vaikuttajien, kentän ammattilaisten kanssa sekä toisten nuorten kanssa. Tavoitteena on rakentaa ymmärrystä sekä kuulluksi tuleminen siltaa nuorten ja aikuisten välille.

”Mielestäni tämä tavoite toteutuu hyvin. Olen huomannut, että mahdollistamalla tilan antaminen keskusteluille, ihmiset todellakin haluavat keskustella ja edistää asioita sen kautta. Olen inspiroitunut varsinkin Erätauko-dialogista, joita olen Nuori Kulttuuri Talksien alla saanut fasilitoida. Haluaisin hyödyntää tämän myös omassa työssäni tulevaisuudessa”, Veera pohtii.

Rakennustyö tehdään yhdessä

Suunnittelutyö aloitetaan puolivuotta aikaisemmin yhdessä nuorten kanssa. Konseptista lähtien kaikki rakennetaan yhdessä. Porissa 2021 toteutettiin paneelikeskustelujen lisäksi Erätaukosäätiön kehittämää Erätaukodialogia sekä elävän kirjaston konseptia. Erilaiset konseptit mahdollistavat erilaisen kohtaamisen, ja siksi konseptit rakennetaan aina nuorten kanssa yhdessä heidän toiveidensa pohjalta. Myös keskusteluvieraat ja aihe pohditaan yhdessä valmiiksi. Tuotantotyön ohessa nuoret oppivat toimimaan fasilitoijina, tiedottajina ja tapahtumatuottajina. Jokaisella ryhmän jäsenellä on oma rooli tuotannossa.

Henttosella on toiveena osallistua Talkseihin keskustelijana. ”Tulevaisuudessa haluaisin päästä vielä itsekin keskustelijan rooliin ja nähdä tätä kautta myös toinen puoli näistä tapahtumista. Huomaan fasilitoijana, että itsellenikin on annettavaa näihin keskusteluihin, vaikka aiheet eivät ole minun harrastukseni parista.”

Tulevana syksynä Nuori Kulttuuri Talks tuotannot käynnistetään alueellisten Nuorten Vaikuttajien ja heidän mentoreidensa kanssa. Keskustelutilaisuudet ovat osa Nuori Kulttuuri Festival Kuopio 2023 -tapahtumavuotta. Tämän lisäksi Nuorten Vaikuttajien ja Mentoreiden kanssa rakennetaan tilauksesta erilaisia Nuori Kulttuuri Talkseja eri tilaisuuksiin.

”Toivon, että nuoret uskaltavat lähteä näihin keskusteluihin mukaan niin keskustelijoiksi kuin tuottajiksi. Itse olen saanut näistä paljon irti. Keskustelutilaisuudet ovat avoimia, ajatuksia herättäviä ja mielenkiintoisia, missä meidän asioita on mahdollisuus tuoda näkyväksi”, Veera kiteyttää.

Olemme mukana Nuori Kulttuuri Talks -konseptilla Ylen ja Erätauko-säätiön Hyvin sanottu -keskustelufestivaaleilla lauantaina 1.10. Hämeenlinnassa. Keskustelun teemana on ”Rahalla saa, vai saako? – Rahan vaikutukset kulttuurin ja taiteen harrastamisessa”.

Vuoden 2023 suurin Nuori Kulttuuri Talks -tapahtuma järjestetään Nuori Kulttuuri Festivalin yhteydessä toukokuussa Kuopiossa.

Hermannit ja Hermanskat virkistyspäivillä Loviisassa

TEKSTI MAISA SELIMÄKI KUVA VALO AATROKOSKI

Uudenmaan H-kiltalaisten kesään kuuluu virkistyspäivän vietto jossain päin Etelä-Suomea, eikä kulunut kesäkään poikkeusta tehnyt. Mukaan saatiin ystäviä myös Uudenmaan ulkopuolelta: Heinolasta, Luvialta, Toholammilta ja Pielavedeltä.

Yhteinen päivänvietto aloitettiin aamuvarhaisella Helsingissä Marskin patsaalta, kun juna pohjoisesta oli saapunut ja tuonut kaukaisimmat osallistujat. Iloinen porukka nousi bussiin, jonka ohjaimissa oli oma hermannimme **Rantalaisen Ilmo**, ja matka kohti vuonna 1745 perustettua Loviisaa alkoi. Ensimmäinen pysäkki oli Kuninkaantien huoltamo, jossa nautittiin kunnon aamiaisen, olihan monen aamukahveista jo aikaa kulunut. Matka jatkui taas. Hups!! Suoraan kirkon portailleko? Ei sentään – tiessä on mutka, jota kauempaa ei huomaakaan, kirkko kierretään toisella puolella olevalle parkkipaikalle.

Historia havisi kävelyreitillä

Matka jatkuu ”jalkapatikassa” Myllyharjun parin kilometrin kävelyreittiä kirkolta Plagenin uimarannalle. Reitillä varrella on 16 myllyharjusta ja sen historiasta kertovaa opastekylttiä. Harjun mäntymetsä on kylvytty aikanaan kylpylävieraita varten. Reitillä tulevat tutuiksi suosittu Mossabackenin täysihoitola ja ravintola Casino, joita ei enää ole, mutta kyltit kertovat niiden tarinan. Reitti on myös laulureitti, kun kaikki reitin penkit on saaneet oman laulunsa ja sanat on penkkeihin kiinnitettyissä laatoissa. Kaikki laulut laulettiin. Harju on saanut nimensä myllyistä, joita harjulla oli ainakin kuusi. Niiden humina häiritsi kylpylävieraita ja läheisen Villa Lovenetskyyn linnan herra **Ivan Lovenetskyä**, joten kaikki myllyt poistettiin. Nykyinen harjun ainoa mylly siirrettiin harjulle kirkon pohjoispuolelta 1920-luvulla. Mylly on nyt ”siipirikko”. Se kärsi vaurioita menneen talven myrskyissä, jotka repivät jokaista myllyn neljää siipeä eli ne olivat vielä remontin alla. Kävelyreitillä on reippailtu ja virkistytty viime vuosituhannen alusta lähtien, jolloin silloinen kylpylän johtava lääkäri **Georg Öhman** määräsi kylpylävieraille terveyskävelyjä.

Suomen kauneimmaksi näkötorniksi kutsutun punaisen, jugentyylisen, valurautaisen Kukkukiven näkötornin suunnitteli vuonna 1906 arkkitehti **K. Hjelt**. Sen ylätasane kohoaa 49 metriä merenpinnan yläpuolelle. ja sieltä aukeaa upeat näkymät mm. Loviisanlahdelle. Näkymiä olisi voinut ihailla ja jalkoja lepuuttaa pidempäänkin, mutta

aika ei antanut myöden. Joten matka jatkui vielä alamäkeen Polougnen metsään. Metsän ja hiekkarannan välissä on aukio, jolla aikoinaan sijaitsi **Lars Sonkin** suunnittelema kasino, joka paloi vuonna 1964.

Svartholman linnoituksessa riitti tutkittavaa

Vatsassa tuntui jo jonkinlainen tyhjyys, siis suunta Laivasillalle Saltbodan ravintolaan, jossa maukas kermainen lohikeitto saaristoalaisleipineen ja jälkkärikahveineen jo odotti. Ruokailun jälkeen olisi voinut Nummisuutarin Eskon sanoa: ”mennä maate ja maha viereen”. Näin ei kuitenkaan tehty, vaan siirryttiin laiturin toiseen päähän ja vesille. Matka Svartholman saareen alkoi. Svartholman merilinnoitus rakennettiin Ruotsin vallan aikaan Loviisan turvaksi Venäjän hyökkäysten varalle. Rakennustyöt aloitettiin 1748 **August Ehrensvärdin** johdolla ja valmistui suurimmalta osin 1760-luvulla. Lopullisesti linnoitus ei valmistunut koskaan. Linnoitus unohdettiin moneksi vuodeksi ja rakennuksen tiiliä on käytetty mm. kaupungintalon ja kirkon rakentamiseen. 1900-luvun alusta linnoituksen arvo on ymmärretty, ja nykyisin linnoitus on mielenkiintoinen matkakohde myös kauniin luonnon vuoksi. Jokainen kiersi ja tutki linnoitusta ja saarta oman mielen ja kunnon mukaan. Paljon mielenkiintoista nähtävää oli ja osa jäi vielä katsomatta.

Päivän viimeinen etappi – kotimatka alkoi. Matkalla poikettiin taas Kuninkaantien huoltamolla iltapalalla. Helsingissä oltiin iltamyöhällä, mutta kaikki ehtivät kuitenkin kotimatkan kuljetuksiin vuorobusseihin ja yöjunaan.

Valkolan Nuorisoseuralla on pizzaper.. eikun pizzalauantai

TEKSTI HANNU ALA-SANKOLA

Valkolan Nuorisoseuran pizzalauantai sai alkunsa muutamia vuosia sitten asiakkaan toiveesta saada tilattua pizzoja paikan päälle. ”Kylämme on sen verran syrjässä, että ei sinne mikään pizzapalvelu tuotteita kuljeta, joten silloisen hallituksen jäsenenä ehdotin, että tehdään itse pizzat paikan päällä, Valkolan nuorisoseurantalolla”, kertoo nyt seuran puheenjohtajana toimiva Marjut Arkko.

Silloinen puheenjohtaja **Oili Puttonen** lähti ideaan innolla mukaan, ja siitä suunniteltiin koko kylän pizzapäivä. Marjut oli toiminut ennen pizzakokkina ja kannattavuuslaskennat sekä pizzan tekeminen olivat tuttua. Ensimmäisen vuoden parivaljakko teki yhdessä miltei jokaisen pizzapäivän apunaan pääasiassa kylän nuorisoa.

Ensimmäisiin pizzapäiviin talolle hankittiin kaulimet sekä aineet. Myöhemmin seura on hankkinut uuden uunin ja ylimääräisiä peltejä. ”Toiminnan voi aloittaa siis hyvinkin pienesti”, Marjut toteaa.

Hyvä varainhankintamuoto

Pizzalauantaiden järjestämisestä nuorisoseurantalolla on tullut merkittävä varainhankintamuoto. Valkolan Nuorisoseurantalo sijaitsee Valkolan kylässä, Laukaan kunnassa todella komealla paikalla Peurunka-järven rannalla. Matkaa Jyväskylän keskustasta kertyy noin 35 kilometriä pohjoiseen päin.

Vastaavanlaista toimintaa voi suositella aktiiviselle, toimintaa rakastavalle sekä varainhankinnasta riippuvaiselle seuralle. ”Meillä on parhaimmillaan myyty yhden pizzalauantain aikana 96 pizzaa, ja kun hinnat ovat kohdillaan, niin tuottokin on aika hyvä”, Marjut Arkko laskee.

Ihmisiä käy pitkienkin matkojen takaa syömässä Valkolassa tai hakevat tuotteet mukaansa. Joka pizzalauantain yhteydessä on myös kahvio, josta saa ostaa kahvio- ja kioskituotteita. Kyläläisillä on mahdollisuus tulla myymään kirpparitavaroitaan päivän ajaksi talolle veloitusetta. Nykyisin tapahtumassa kerätään myös avustuksia Ukrainaan.

Marjut Arkko kertoo, että he ovat käyneet jo neuvo-
massa yhdelle kyläseuralle, kuinka pizzapäivä käynnistetään ja mitä siihen tarvitaan. ”Heille tehtiin valmiit pizzalistat sekä lainattiin omaa pizzakokkiamme sinne pariaksi kerraksi. Nyt heillä toimii oma pizzapäivä hyvin. Annamme mielellämme vinkkejä tai avustamme muitakin nuorisoseuroja alkuun”, Marjut kannustaa.

Valkolan Nuorisoseura ry

Talon nimi

Valkolan nuorisoseurantalo

Talon rakentamisvuosi

1926

Talon henkilökapasiteetti

100

Vuorovaikutustaitoja ja toivon siemeniä koulutuksista

TEKSTI JA KUVA MAIJU HIRVINIEMI

Kansalaisfoorumin koulutuskalenterista löytyy uusia koulutuksia. Kaisa Käärmemaa vetää niistä kaksi, rakentavan vuorovaikutuksen kurssin sekä aktiivisen toivon työpajan.

Tapaan **Kaisa Käärmemaan** Lahden satamassa. Kaisalla on leveä hymy ja maalia hiuksissa. Hän kertoo remontoineensa ostamaansa taloa koko heinäkuun, jotta pääsisi muuttamaan sinne teini-ikäisten lastensa kanssa ennen talvea. ”Talo on kurjassa kunnossa, mutta opettelen itse remontoimaan. Pihalle tulee jurtta, jossa aion itse yöpyä”.

Kaisa on tehnyt pitkään teatteria, nukketeatteria, omaa musiikkia sekä ohjannut näytelmiä. Hän luki **Marshall Rosenbergin** Non Violent Communication -kirjan jo 20 vuotta sitten. Amerikkalainen Rosenberg on psykologi, sovittelija, kirjailija ja opettaja. Hän on kehittänyt väkivallatonta vuorovaikutusta 1960-luvulta lähtien myötätunnon lisäämiseksi sekä konfliktien ratkaisemiseksi ihmissuhteissa ja yhteiskunnissa.

Ajatus väkivallattomasta vuorovaikutuksesta jäi kyttemään Kaisan mieleen. Myöhemmin hän alkoi opiskella vuorovaikutusta lisää: ”Olen nyt siirtynyt taiteen kentältä vuorovaikutukseen, vaikka näen että tekemäni taide on osin ollut linjassa siihen ennenkin, minua on aina kiinnostanut kohtaaminen”.

Kohdataan tunteet ja tarpeet tuomitsematta

Kaisa on huomannut, miten usein neutralisoimme tunteet, eikä niitä ole korrektaa näyttää julkisesti. Rakentava

tava tai Väkivallaton Vuorovaikutus (eng. Non Violent Communication = NVC) on vuorovaikutustaito, jolla pyritään kuulemaan omat ja toisten tunteet ja tarpeet, tuomitsematta ketään.

Kaisa Käärmemaa kokee saaneensa rakentavan vuorovaikutuksen avulla yhteyttä ja ymmärrystä itsen, mikä on samalla muuttanut hänen tapansa olla äiti ja ystävä toisille. Nyt hän haluaa tehdä töitä sen eteen, että yhä useampi osaisi valmistautua eteen tuleviin konflikteihin ja ilmaista omia tunteitaan väkivallattomasti.

Koulutuksessa pohditaan, miltä tuntuu oikeasti tuntea tunteet eikä vain ajatella niitä, huomataan ero esimerkiksi surusta puhumisen ja surun tuntemisen välillä. Lisäksi pyritään löytämään tunteiden takana olevia inhimillisiä tarpeita. ”Kaikkien tunteiden takana on tarpeita, esimerkiksi kosketukselle, vapaudelle, lämmölle, itseilmaisulle ja yhteisölle”, Kaisa kertoo. Tunteet näkyvät usein kehollisina, ja koulutuksessa käytetään sanallisten harjoitteiden lisäksi myös kehollisia keinoja, kuten roolipelejä ja empatiaharjoituksia.

Kurssin tavoitteena on myös oppia uusia vuorovaikutustaitoja. ”Miten voimme luoda sellaisia rakenteita, että konfliktin syttyessä tiedämme, miten toimia?”, Kaisa kysyy ja vastaa: ”Jos selkeästi sovitaan käytännöt etukäteen, niin parisuhteessa, perheessä kuin työyhteisössäkin, vähennetään konfliktien kärjistymistä. Kuullaan ihmisiä, otetaan tunteet ja tarpeet huomioon”.

Toivo synnyttää toimintaa

Kaisa käyttää myös Aktiivisen toivon työpajassa oppimiansa vuorovaikutuksen tapoja. Työpajassa etsitään yhteyttä luontoon ja viljeltyyn. Kaisan työn taustalla vaikuttaa ”Yhteyteen palauttava työ” eng. Work that reconnects), joka on 93-vuotiaan aktivisti, filosofi **Joanna**

Macyn luoma kehys, jossa harjoitusten ja rituaalien tarkoituksena on palauttaa yhteys itseemme, toisiin sekä muuhun luontoon. ”Arvopohjaltaan Work That Reconnects ja NVC ovat hyvin yhdenmukaisia, WTR keskittyy vain hieman enemmän luontosuhteen”, Kaisa sanoo. Toivon löytäminen on tärkeä osa kurssia. Samalla löydetään halu tehdä töitä paremman maailman puolesta. ”Me emme tiedä, olemmeko saattohoitajia vai kättilöitä luonnon suhteen. Jätän jälkeni ja elän arvojeni mukaan. Se on minulle tärkeää”, Kaisa sanoo.

Kaisa kertoo saaneensa rakentavan vuorovaikutuksen opintojen parissa merkityksellisyyttä ja toivoa elämänsä. Hänelle on kertynyt paljon läheisiä ihmissuhteita sekä yhteyttä ja ymmärrystä itseensä. Se on muuttanut hänen tapaansa olla äiti, ja hän on saanut luottamuksen takaisin ihmissuhteisiin ja elämään. Talon Kaisa osti pyytämällä pienehköä lainaa ystäviltään, sillä myös avun pyytämisen osaaminen kuuluu rakentavaan vuorovaikutukseen. ”Kutsun kotiani NVC-taloksi”, Kaisa päättää kertomansa ja nauraa heleästi.

Jäsenjärjestöihin kuuluville koulutukset ovat syksyn ajan puoleen hintaan. Tutustu Kansalaisfoorumin koulutuksiin osoitteessa kansalaisfoorumi.fi/koulutukset.

Suomen Harrastajateatteriliitto

Suomen Harrastajateatteri- liitto tiedottaa 3/2022

Ukraina näyttämöille 21.-27.11.2022

Toivotamme kaikki harrastajateatterit mukaan Ukraina näyttämöille -kampanjaan! Tapahtuman tarkoituksena on tutustuttaa suomalaisia ukrainalaisiin näytelmiin ja lähettää yhdessä rauhaa, voimaa ja kulttuurista tukea Ukrainaan. Jos teatterit lukevat/esittävät jonkun kampanjan varta vasten tapahtumaa varten käännettyjä näytelmiä ja esitykseen on yleisöllä vapaa pääsy, kampanja kustantaa näytelmäkirjailijalle ja kääntäjälle maksettavat tekijänpalkkiot. Ilmoit-

tautuminen on nyt käynnissä! Lisätietoa osoitteessa www.shtl.fi/ukraina-nayttamaille.

Koulutustoiminta on käynnistynyt jälleen. Tarkista ajantasainen koulutustarjonta koulutussivuiltamme osoitteesta www.peda.net/suomen-harrastajateatteri-liitto.

Muista myös jäseneteattereiden tuetut tilauskoulutukset!

Suomen Harrastajateatteri-liiton Henkilöjäsenyys loppuvuoden tarjoushintaan 20 € (normaalisti 32 €/vuosi). Lisätietoa henkilöjäsenyydestä ja upeista eduista osoitteesta shtl.fi/henkilojaseneksi.

Oletko valmis teatteriretkelle?

Tulossa vuonna 2023 uusi upea Kesäteatteri-sovellus! Kesäteatteri-sovellus kokoaa Suomen kesäteatterit helposti saman katon alle. Sovellus julkaistaan virallisesti maaliskuussa 2023. Ennakkomyynti teattereille alkaa tänä syksyllä.

www.shtl.fi

In Memoriam

Nuorisoseura-aatteen voimahahmo, ministeri Jaakko Numminen on kuollut

Saimme lukea eilen tiistaina suru-uutisen, että vuosikymmeniä nuorisoseuraliikkeessä vaikuttanut ministeri **Jaakko Numminen** on kuollut. Asiasta kertoi mm. MTV Uutiset. Numminen toimi opetusministeriön kansliapäällikkönä vuosina 1973–1994 ja oli merkittävästi vaikuttamassa suomalaisen kansansivistyksen kehitykseen, kuten uutisessa kerrotaan.

Päivätyönsä lisäksi Numminen oli vuosikymmenten ajan sitoutunut ja vannoutunut nuorisoseuralainen, ja siitä keskeisimpänä esimerkkinä on hänen valtavan työpanoksen vaatinut *Yhteisön voima – nuorisoseuraliikkeen historia* -teos, joka on peräti viisiosainen. Numminen paneutui järjestömme historiaan aina sen syntävuosista saakka tuoden monta merkittävää nuorisoseuraliikkeen vaihetta koko kansan luettavaksi.

”Jaakko Numminen oli merkittävä nuorisoseurapersoon, joka lisäsi järjestön tunnettuutta sekä puhalsi meihin kaikkiin nuorisoseurahenkeä. Hän oli nuorisoseuramies henkeen ja vereen, muistelee Suomen Nuorisoseurojen puheenjohtaja **Ragni Reichardt**.

Numminen oli erittäin verkostoitunut ja tykätty henkilö. Yhteisiä vuosia hänen kanssaan muistelee myös val-

takunnallisen H-kiltaneuvoston puheenjohtaja **Heikki Tuomi-Nikula**. ”Jaakko Nummisen liittyy paljon hienoja muistoja ja yhteistä nuorisoseuramatkaa. Järjestömme historiikin kokoaminen ja kirjoittaminen oli erittäin merkittävä teko häneltä, ja se elää sukupolvelta toiselle”, hän toteaa.

”Jaakko Nummisen älyllinen lahjakkuus, väsymättömän työtarmo, aito kiinnostus hoitamiaan asioita kohtaan sekä sosiaalinen lahjakkuus mahdollistivat työuran, jonka jälki jää pysyväksi suomalaiseen koulutus- ja kulttuuripolitiikkaan. Sellaiseen kykenee vain harva meistä”, kirjoitti järjestömme pääsihteerinä aiemmin toiminut järjestöneuvos **Aaro Harju**.

Haluamme esittää ministeri Nummisen läheisille suvulittelumme koko nuorisoseurajärjestön puolesta.

Annina Laaksonen

Pääsihteeri

Suomen Nuorisoseurat

Aaro Harjun kirjoittaman artikkelin ministeri Jaakko Nummisen elämäkerrasta voi lukea Nuorisoseurat-lehdestä 1/2021.

Lähetä kuva täytetyistä risikosta 30.11.2022 mennessä osoitteeseen toimintus@nuorisoseurat.fi. Muistathan lisätä sähköpostiin nimesi ja paikkakuntasi. Vastanneiden kesken arvomme 2 kpl Nuorisoseurat-esiliinoja.

Vastanneiden kesken arvomme 2 kpl Nuorisoseurat-esiliinoja..

